

Всього чотирьох рукописей звергати не потрібно 1

В Літопис Серв. Рамини?

Осип Думін.

Дещо про звіт Ген. Грекова
о стані Армії УНР. влітні 1919 р.

В перших днях свого виступу проти гетьмана Скороподського роіпор і рана Директорія УНР не діяли як воля тисячми крісів. Подві Сеголів Стрибців (С.С.) з Білої Церкви то побігали примушувати, розганяючи в Козатині і Бердичеві, Горностаї, Кім і це було все на тому опиралися влада нового республіканського правительства в перших днях його стнування.

Та вря майже нікі не приєхали багато змій. Твсгамизакоптовало изораз то кві раидни і в коротці ціла Україна піднялася. Українське селянство по діавній тактиці самогенно узброювалося, організувалося в глибокі або менші загони і розправлялося з гетьманом - російськими „агентами“, не лікаючи при тому і кімців. Там робота армії Директорії сімла невідчайтно великою, так великою що навіть поповнивши військові „романи“, „гудми рахунків“ і „дійсного чисельного стану“.

В хвості воли Директорія заявила Київ тобто 14 грудня, 1918 р. по словам Вікнценко^{*)}, годинського її голови, Армія УНР числила до 100 тисяч а по запевненіям Ген. Кошутацького її чисельний стан вважався меншою не до 300 тисяч люда. **)

Після інквізиції на Україні гетьманом російського ретрину багато селян повернуло до своїх земель, багато загонів на тому зі своїми рідними або іншими відомими / як Григоріїв, Анжел, Захарченко і т.д. / перекинулося на його бок доавшовиків, які знова, як недовго тому закливали Центральної Ради, несли Україну „з тіьноти“

*) Вікнценко: Відродження Воцї. Том III. Стр. 244.

**) Кошутацький, Ген.: „Кокіа української армії на Київ - Оден в 1919 р.“ Коли I і II. Стр. 15.

на вісмію своїх шпигів "нову владу і волю". Армія
УНР погнала змисливатця.

О цьому скільки можна писати україн-
ка армія в останні дні січня 1919 р. то є в пош-
тці Кош. Гем. Греков передав Директорії свій звіт
допоміг їй кимського етапу, екару дальше. На-
роді зверну увагу на цю величезну рідницю,
яка виявляється між замодарками Винни-
ченка і Гем. Камустанового. Відносно величезна
Армія УНР саме тоді, коли Директорія сто-
ла, так мовить, що вершину своєї могутності.
Винниченка, як відре згадує, офіційно її на 190 ти-
сяч, Гем. Камустановий, тої Начальник Опера-
тивного Відділу Кош. Гем. Армії на 300 тисяч
людей; рідниця відре між ними велика, як Га-
лимо дуже велика. Чим пояснити її?

Може бути, що розношу обчислен-
ню кошту Армії УНР. стовав на перешкоді хаос
в якому опинилася Україна після вступу пове-
сани, але не виключено що цьому винні не-
добовство і хомодність самих "вершів", які ар-
мія привакували на загальну увагу. Знач-
ливим фактом цього саме як ориєнтувалося
от хомодити Відділові лінійні переміщення в евакуації
і змислюванні армії доводі на всі звіт Гем. Гре-
кова (годинного військового лінійного), який він
авдав Директорії на її Голосиня, в другій поло-
вині січня 1919 р.

Звіт цей, це незвичайно важкий і ці-
новий добу мент до історії не тільки українсь-
кої виступової Гем. Гем. але і недобовства з
актан правдою війни великої і найвищої військової
цегомови. Чого наводять Виминенко в її-ому
тоді свого Відродження Нації:

За підписом м. півтора - Кош. Гем. -
чим готова Директорія - до визволення пош-
то з Києва, Кош. півтора відре зазначити Кош. -

бу, коли самопівичить Сізових обаммів ста-
ла помітно падати, Диреморіа зоконича Гого
знати смішки. Купо мамого війська на вій Ук-
раїні. І військовий міністер Зренев дав пог-
ну і вказову відновів: на вій Україні, на вій
срроках, з усіми гарнізонами і резервами
було 21. 000 чоловік."

Подрібно звіт Ген. Зренева ~~бу~~
представляє аман Армії УНР так: *)

На Тернопільському напрямі - Група Добульського.

1) 1-ий Сізовий полк	1700 чоловік
2) Ботоцернівський "	1700 "
3) 1-ий Сізовий кінний "	500 "
4) Резерв у Дарниці	1000 "

Разом 4.900 "

На Потопівському напрямі - Група Сущака.

1) 5-ий Сізовий полк	1700 чоловік
2) Горно морський "	1000 "
3) 2-ий Одеський "	1300 "
4) Мугенський кінний "	400 "

Разом 4400 "

На Кремінчуцькому напрямі - Група Дуліби.

1) 6-ий Сізовий полк	1.100 чоловік
2) Заївошанський "	1.700 "
3) Дорошенківський "	500 "
4) Реніутинський "	800 "

Разом 4100 "

у Києві:

1) 1-ий Вкремний Сізовий кінний	300 чоловік
2) 2-ий Сізовий полк	1300 "
3) 3-ий Сізовий "	1300 "
4) 1-ий Синьозупанний "	1700 "
5) Залізничний "	1700 "

6) Тестігаша залізч. курінь

600 год

7) Старий курінь Роберта

400 "

Разом 7000 "

Співки про Армію УНР були складені тодішнім військовим міністром а Вишинсько ла-
руть і не підозрював, що в цьому звіті не має
половини правди.

Для такого розгляду: оцінки зві-
ту Ган. Грекова поприродно передовсім ува-
жати його дану. Вишинецько каже, що ~~з~~
повищений звіт був складений "передовим"
директорією тодішнім військовим мініс-
тром в міждель обох військ перед її вихо-
дом з Київ'а. Своєю зомислює Армія
УНР. Для 4-го місяця, звіт опублікований
десь між 24-29 січня. Як справді Армія УНР.
в тому часі була так малою? Два або три тижні
місяці пізніше може Ган, що її чисельний стан
не переходив поза межі 21-25 тисяч чоловік, але
при кінці січня число подане Ган. Грековим рі-
шучо не відповідало дійсності.

Та заки перейти до подрібнішого
розгляду звіту Ган. Грекова слід зауважити від-
разу, що ~~в~~ цей звіт навіть люди не ду-
же ознайомлені з військовим делом мусів
виваляти ридомо сумнівів. Взяв кому хто пе-
регляне його навіть побіжно Рикетовиз в біж-
ітрал артилерії. Видно не наведено ні одної ба-
тєрії ні одної гармати, так якби в дійсності
в українській армії того часу цього всього й
єдиного не було, коли гомогенно салим "Осадний
корпус С.С." прии. розміривав мисли гармат-
ними полками. *) Не брала а артилерія і в

*) Гарматні полки С.С. були зведені в Закарпат-
сько-Тригаду, якою командував полк. Р. Кошмачев. За-
карпатськ Тригада С.С. чисила 18 батерій (Р. Давид:
"Про Станови Странців" Стр. 50).

Запорізькому Корпусу помішували деякі інші військові заводи і тому то винуватим з цього рада з'явилася в звіті військового міністра свідателювати незрозумілим.

Те ж саме пропуск військового міністра завважала Директорія, завважав її голова Вихинченко не знати, може бути, що тодішніми клопатами політичної катури ніхто не звернув уваги на цю дрібну похибку.

В звіті не згадано і не наведено го-ловних швидкорухливих відділів, які в "всесоюзному Корпусі С.С." прил. були зведені в "швидкорухливий підрозділ" (командант військ. - старшина Р. Словчук) зі своєю приблизною швидкістю.

Відомий менше від усього чисельний стан повстанців, згаданих в звіті, полків. Тільки в них згадано Ген. Зренкова численна будова по 1700 людей. Алер загально відомо, що в тих часах на Україні мах великих полків виле не було. В перших днях повстання прох згадана безумовно тільки по ~~200~~ 2.000 - 3.000 людей не було рідкостю, але в одні з таких полків остався тільки склад. В тому році ще деякі полки С.С. могли мати по 1 1/2 тисячі людей, але в процес повстання української армії чисельні стани були тільки менші. Звітний в звіті Ген. Зренка згадується тільки тільки і по як у нього зі станом 1700 осіб в. ?

По всій правдоподібності дало малює так, що в тодішній українській армії ніхто не мав "полагалося по штатам" 1700 бійців і от Ген. Зренка чи цей старшина в Військового міністерства, який оформлював звіт не міг не знати, який був дійсний стан згаданих полків виле був куди менше, яка була визначена штатом і... проведена в життя.

Цікаво ~~знав~~ зауважити і те, що звіт

Міністерства Війни не розрізняє ~~жодного~~ загально-го стану військ. Оскільки цього не відомо чи так з 1. 100 людей, це армія тодішньої української армії чи загальне число об'єднаної довіди відомої та ~~жодного~~ установа та відомо з не- (як) довіди ста-нок.

А що найважливіше, ~~жодного~~ пропущено в звітній урядовій Запорізькій Корпусі, військовій Тіфлізській Групи от. Османка, військовій Тіфлізській Групи, і урядовій дивізії і більших або менших самостійних але всіма силами по стороні Виректорії, партизанських загонів? Коли за українську армію вважали тільки ці військові формування і як згадує звіт Ген. Грекова по безперечно, що й стан був катастрофічний і Вильшанко мав підстави відмовитися на отаманів за це що довели її до такої руйни. Бо в дійсності всі три Групи і резерв були ще сильні як їх представляв звіт військового міністра. Але саме в тім і діло, що Група Терешківського, Толмачівського і Кремінського (котрою до речі, як о цьому вже сказано зовсім ніколи не говорився) насправді та резерв в Київській групі тільки формально ще доволі сильної чисельно хоч основною морально української армії. Тому про ці військові формування не узагальнює згадує Ген. Грекова, тому рідкими української армії збувся він тільки до загонів в Київській і Київській, це мовляв, по як ~~мало~~ відповісти тільки мовляв він ще знав (можливо) з підтвердження, що невірними були в Військовому Міністерстві.

На перешкоди війни таке і мовляв до справи до цього на їх основі можна буде скласти собі погляд на варшавське звіт Ген. Грекова своїм владі Виректорії. Загальний відомий, які мовляв основною довіди відомої і які в звіт підтвердити маючі документами.

І так звіт підтверджує, що на Кремін-

кулемному напрямі під той час схова на Група в
якої склад входило чотири піші полки разом в силі
4.100 людей. Ця Група мала схова ти в укритті під
мостою Командою.

Менші про існування такої Групи ні-
чо не відомо і ніколи її не бачив, як і вояки ніколи
не мав до неї ні зовнішніх з тих полків, що підки-
нуто в її склад. Мені в січні 1919 р. на вимогу не
відомо куди і такі полки взяті гетьхоть. В
звітні Ген. Грекова сміливо пишав, що в часі ко-
ло складання а був на Кременчуцькому напрямі
а саме в Обухові (від 24-26 січня) і Тривалю (від
26-28 січня), куди вийшов проти противника от. Зеле-
ного, що висунув проти "Директорії", але не з
Групою а з Експедиційним відділом в силі 1480
людей влітку разом з переважаючим цим військом і об'єдом.

Експедиційний відділ складався з таких
підвідділів: 1) Гемберга сотні 1 п. п. С.С. - 180 крісів 2)
Дев'яної сотні 2 п. п. С.С. - 110 крісів. 3) Курня Ок-
реального Ударного Корпуса - 350 крісів. 4) Сотні ско-
росотників - 8 скор. 5) Ріпної частини з Лубенського кін-
ного полку - 40 коней 6) Кінної сотні С.С. - 150
коней 7) Двох батарей 1 гарм. полка С.С. - 8
поп. гармат.

Яким чином схова в Командою
Групи на Кременчуцькому напрямі в такому скла-
ді як це згадується в звітні Ген. Грекова є для мене
не зрозумілою. Правда, що коли Експедиційний
відділ вийшов з Ілліва на Одесь по рівночасно
проти от. Зеленого вийшли в напрямі на Терма-
нівку (з Гомої Церкви) такий жекий відділ С.С.
Ці в оперативному відношенні підігано мені як
мені і як таким полків о яких говорить звіт Ген.
Грекова такий не було? ~~Кременчуцька~~ Кременчуцька
Група отже ніяк не мала як твір уяви або самого

*) Експедиційний відділ з Гомої Церкви був далеко
менший від Рибського.

Ген. Зеленова або Рогов зі старшинами в Військовому Міністерстві.

Перестіг то другої Групи в Полтавському напрямі то є Групи полк. Сушка. Мелер о ній мовлячи казати деши на основі матеріалів опублікованих Кошицьким і Командантом. *) Тут томі збіту військового міністра фінансово розкоблюють з скарбничним складом і шпою полтавської Групи.

В склад ~~Групи~~ Ударної Групи С.С. або як ~~як~~ її називав Ген. Зеленов Групи на Полтавському напрямі, по словах полк. Сушка входили: 1) II-ий Курінь 1 н.п. С.С. (ком. сот. Домарадський) 2) 4-ий н.п. С.С. 3) Кінний Дівізій Мубенського Кінного полку 4) 2-га Батерія С.С. 5) 1-ша гавізія Батерія С.С. 6) Технічний Курінь 7) Два панцерні потяги 8) ~~Від.~~ Від. пот. складені зі Сердюків і Дмитровців.

Що то останих то на зразок полк. Сушко не ~~назвав~~ мовив, що це були загартувані і ~~(казав)~~ яка була їх сила. Тоді Зеленов казав Сердюків вилучено дійсно в Коринте. С.С., але звітливо, ~~вдавши~~ в Полтавській Групі Дмитровці, що якраз поті під Командою от. Зеленого підняли думку проти Директорії не вистало. Має наразі не так важке до мисли все що видається тому, що Ударна Група С.С. мала всего 1800 людей, 200 їздців, 8 гармат і два панцерні потяги. Генерал-оте Зеленов, ні звітів ні звітти. ~~Викладав~~ її - 4.400 людей. До Ударної Групи С.С., як розповідає полк. Сушко, прилучився згодом: Миргородський курінь, Лохвицький партизанський відділ, 28-ий Миргородський полк а вилучив на самому останим на ст. Ередітка тапочок Горногорська Дівізій в складі згорілих полків.

Тим навіть коли всі ці формування увійшли в склад Ударної Групи С.С. то і тоді вона не досягала 4.400 людей. Вискаржувало

(Матеріал до історії Ударної Групи С.С.)

*) П. Сушко, полк. С.С. "Брат на брата" Ужгородського Кошицького на 1928 рік. Стр. 53-58.

Внаслідок на це, що внаслідок ударна Група С.С. маю-
чи в свійому складі цитий 4 н.п.С.С. і цитий Курій з
1 н.п.С.С., отже часомі менш-більш з запобіжними
митами а до того Сердюків та і Дмитровічів наис-
лопа всего 1800 мота піхоти. з прилученням Мир-
морського Курія, Локвизаючого парубакивою від-
дану і решток" (слова полк. Сушика) 28-ого Стародубсь-
кого полку її стан міг піднести до яких 2. 200 мо-
ток піхоти але не вдалося.

Не багато поможла Групі і злучка з Тор-
номорською дивізією. Оній лише полк. Сушико досвід-
но сказав: "На станції Зребінка злучилася вока (то є
ударна Група С.С.- О.Д.) з Торноморською дивізією
з якої оскільки в дійсності тільки назва бо зго-
тирок інших полків останній тільки моток з ма-
лого кількостю старшин, гарматни без обслуги
і імітровізований намісник. Намислюйть у час-
тину увеленою собою перший полк піхоти Торном.
Дивізії то мав 90 батнетів але лише всієї еска-
дри доброго і боєвого **помагання** полку підсилю.
Царенка ви не міг бути врятувати до операції. Не-
моральність була повна".

Зновиме сказаного морна боду-
мощи, що чисельний стан ударної Групи С.С.
рішучо не досягав цьерри, якою уцеленив її
в свійому званні Ген.Зреков. Та не тільки це але
і склад її військовий міністр перенунав цю-
повноту. Ні 5-ого полка, ні 2-ю Огесю розв'ї
складі ніхто не було. (С.С.) А це одна характе-
ра для зросту "подробить". а саме: 4-ий полк С.С.
був в розгатику в Групі полк. Сушика, ~~але~~ тільки
це взятю кого назад в Київ але цей полк звіт
томуто пропусив зовсім а на його місце вставив
5 н.п.С.С., який, оскільки мені відомо, в тому
часі нікуди з Києва не виходив.

Територію до Групи Чернишівско-
го напрямку то є Групи полк. Родчакського.

Після повороту з Третього мий

Експедиційний відділ, що був створений тільки для
підвізання от. Зеленого, розв'язався а його підв'язати
розійтилося до своїх полків. Дня 30-го січня він вийшов
до Групи полк. Ротмистрського. Після, що вже зі, ця Гру-
па почала відходити в напрямі Київ а не мав
жодних можливостей познайомитися з противником і скла-
дом. Пригадує собі оточення, що в загальному її
составі були: 1) 1 п. н. С. С. (без II-ого ризику, який був
приданий до Групи полк. Сушка) 2) Тартизанов-
ний лінійний полк Козера-Зірки 3) Лінійний полк
полк. Аркаша (оті тамтаговські команданти ма-
полк 1 п. н. С. С.), 4) Одна або дві батареї полк. ви-
зармат 5) ~~Два танкові авт.~~ Два танкові авт. 6) Дві
стні ескортирів. ~~Ще якийсь невідомий відділ,
який ходив в Групу біля Київського.~~

З цих речей 1 п. н. С. С. як основа
Групи мав два (I і II-ий) мотострілецькі курі-
ни; кожна союзна мала приблизно по 120 кри-
сів, разом отже дія 720 крисів. Вони дош-
ли до цього ще ~~з~~ полкову м. з. міну роз-
відку і міном. підварички - оба відділи в
своїх сотнях - по 1 п. н. С. С. Мотострі-
ли на 960 - 1000 бойовиків а дія 1300 - 1320
людей всього. При цьому мотострілецькі побуту
Групи на Лівобережжі в склад 1 п. н. С. С.
увійшов також один курінь УГА. в своїй
отроці сотень по 160 стрільців значиться, як
полк. підкорився до ~~1700~~ який 1770 або 1770
людей. ~~моторизованих~~ І це була вся мотострі-
ли Ротмистрського нимчасом з'яв. Бек. Ермо-
ва побачив її на 3.400 люда.

На найкраще зі всього, як мало
Військове Міністерство орієнтувалося в та-
кладі і силі противника, щоб цього сформувати,
сформувати, який власне, можна сказати, є-
сть під його носом свідчить виснаження зв'язу
Дітичеського з ~~сформувати~~ полку. Цього полку

ка Тернізівському напрямі взяти не
було і цимно отця по владі Армії УНР
з Київів підписано і покл. Ротувському
Гімоцермієву сотню але не ніхоті а вте-
моти. Рівноч не мала Група полк. Ротув-
ського в своїм складі нічого „1-ого Се-
чового Київського полку“ до С.С. в ті часі ма-
ли в загальній чисельності ніхоті що т.з. Борисо-
ва сотня але і ця в часі складання звіту
то є била 24-29 осіб була не Тернізівському
напрямі а вона урядом в похіді проти от.
зеленого в складі Експедиційного відділу.
Зоті не згадав Ген. Зеленова ~~про~~ про
Кітків відділи, що дивно входить в склад
Групи полк. Ротувського тобто військ. пол-
ки — в чисельності Київської сотні — в Київській стр-
шині Козира - Зірки і полк. Армака.

Що до резерву в силі 1000 осіб, який був то-
гда в силі в Варшаві то а за час походу побував в Гру-
пні полк. Ротувського про него не чув ніхоті. В часі дою
за Товариштво є 1 лютого, відомо що 1 п.п. С.С. &
Павль сотня, Галичак, здатися з Києва, але цього,
щодо до Групи навіть отця вони вона стояла в ре-
зерві, відійшла на Слободку, напроти лавно-
вого моста, добула а напереді до Галича з Варшави.

Важко теж про резерв в Києві. Звіт на
кермону. існує в чисельності „1-ий Окремий Січовий ку-
ркуль“. На скільки мені відомо такої частини в Варшаві
С.С. не було і сирітські формиції не колись ніко-
ли казав „С.С. Силих“. Що до 3-ого полка С.С. то здається,
ізо цього в чисельний стат звітном переборщення. Від-
носно Золотого полка, тому, що цього ніхоті не
бачив не можу сказати ніхоті певного. Особливо „Удар-
ний Куркуль Ковенка“. Це здається однією частини
на якої стан потім звітном Ген. Зеленова менш-
північ відновити військом. Тільки казав цієї частини
ли бувона децю а накім а саме: „Особий Ударний“

Антони, Велика і повеселих лебів на Кіберні
 і дівра"ни зб'їсно замочений.

Тенер, який Висновок? — коли в
Голшому світі ми —) авляється справній ефізіо-
номізі, отоманських тілів, пом'являміше придивітсь
до підписів, що стоять на цьому договори з українсь-
кого боку (Бен. Зреків і Бен. Мамбіїв), коли пригада-
ти все невинне, підозріле поводження Зренкова в Німці,
кого гуду. маюче проваційну отвермість на Гур-
товому Конгресі що-до нашого військ-ового стану

Большовців, (підтвернення моє - О. В.), коли просіть ку-
вати всю цю дальню контрреволюційну і єдино-
неділнмську діяльність; коли далі мати на увазі, що
Генерал Матвійів був цілком виразний руський тор-
носпотенець і виявив себе згодом євним денікінцем;
коли все це взяти на увагу, то являється шоган-
ка: а чи не було, справді, такого (тильки так само-
го мають від українців) договору між цим же яреде-
тавниками української влади і сфранцусько-рус-
ькими Генералами?

Можливо бачити, що в тих підозрілих є і зер-
но правди бо, дійсно подіє покрити, ~~що~~ щоб Військо-
ве Міністерство чи там Ген. Греков не має, во-
ли можна нас висловитись, найменшого посяг-
а про склад існує не то що цілої української ар-
мії але навіть і найбільшого відділу зброї. На-
ведений ~~В~~ Випадком збит Ген. Грекова досі справ-
ні багато в думаннях.

Тут, думаю не від ріки буде згадати що
от. Болбогана підозрівав маюфр текто в подіт-
ках ~~маюфр текто~~ інтригах. Відведення закордон
Рого Коричу з Чарківщини до Вінпра мало мати
маюфр на меті змусити бережморію піти на
східрацію і порозуміння з Антантією і Венікі-
ном.

Описано як звинувачення за евакуацію Харківщини і за
спробу перевороту (заломленя команди Запорізького
Корпуса, літом 1919 р. по ідою повороті з Румунії) полк.
Болбогана, відомо від Петлюри від суду. Чи суд виклав
його винуватість за невідомі і відомі Запорізького Корпуса
на позатку 1919 р. не відомо.

Знаю, що всім було хочалося обвинувачувати мене

~~...~~ — писав, нади-
ти було в Станіславові в своїйому "Відкритому листі" з
~~...~~ з дня 10. лютого 1919 р. полк. Болбоган —
за мій відход від Каркова і Полтави. В цього адраж де-
лав. Але Ви побачили, про це навіть питання не підня-
ти і то з двох причин — перше того Ви всі погубили
себе спробою винуватити в цій справі і бачили над
собою суду, а по друге — мови Вами навіть не бу-
ло ніяко військових людей, котрі розуміли б офіцій-
ну ситуацію (можливо Мюттоник, а можливо срендрик? *) і
зрозуміли б добувати проти мене обвинувачення. **)

Дня 29 серпня 1919 р. на основі припису війсь-
кового суду полк. Болбогана розстріляно в м. Таліні.
його обвинувачує і приговорили зробили з Болбогана фе-
ву особистої німецької Головного Отамана С. Петлюри
і взагалі Болбоганових ворогів ***)

*) Свен Дригалин називає Болбоган старшим - Заміган.

**) Мокшевич Борис: "Личар незломний". Світові пам'ятки
от. Петра Болбогана розстріляного укр. республіканськими війсь-
ками 29. VI. 1919. "Поступ" (Львів), 1929, т. 6/7, Стр. 198-203.

***) Мелек Сергій: "Колосовий Петро Болбоган" (замітки
по історії Запорізького Корпусу 1917-1918 рр.) "Хліборобська
Україна". Вишків II Стр. 233.

Herrn Josef Bräun
Königsberg i. Pr., Georgstr. 11 II
(Deutschland)



Einschreiben

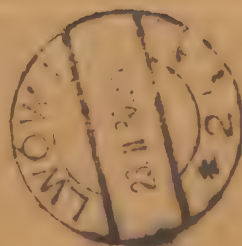


16

Chwała Redakcji
"Listopisu Czerwonoj Kadyńi"

Lwów - Lwów
ul. Ruska 18 III
(Poleu)

II



О. Думін

Моя поїздка на Катеринославщи-
ну на передовні повстанніз проти геть-
мана Скоропадського.
(Сюжет).

В серпні 1918 р. Губоміс гетьман Скоропадський на відновлення роздробленої і зниклової Київщини 1-ого тупавня по идю тактич. навагу, сформавції Сеговем Соритівців. В Гому Церкву яку вишнато за місце сформувания „Окремого загону С.С.-ів“ зачало знова збиратися стрілецьке товариство.

Нова „збірка“ [] на загал прохати до мавго. Якимсь спотворенням соток добровольців пошлюсь до залону леві десетки, так що до 19-гої поповнення вересня не було з того сформувания навіть одної поряткової сотні. Що и то після цього як в Гому-Церкву прибув сформований з Сеговем Соритівців в Запорізькій Дивізії „політичний курінь“ а також Гатерія (без гармат), і в багата скоро- [] ртів загон прибув повнаючи цій вигляд.

Нова прибувши відділи переформовано: створено з їх три тілі сотні, сотню скорострів, булавну сотню, Гатерію, кітну розвітку; кіт. Патія поведала ще а кентверта тілі сотні та ивола пів-старшин. До 15-ого листопада мабто до висонуну С.С.-ів проти гетьмана Скоропадського на Гатерію в залоні разом 816 стрільців і 46 старшин так що навіть тілі ивога затверджені гетьмановими Мінисекретом війни, які вдовольні мали в залоні івоше де-що як 1000 ивога не були запобіжні. Та ивога иво-гали, іх мотива було, як це робилося через ивогас війни, навагуючи як завлітно. В залоні під різними претекстами скриваючи іх при сотні ивога показу-ишане кишло, але іх не було.

Тому в залону тож спотворенням добровольців не спадати не вшито. Може бути, що цому винно вербункове бора С.С.-ів в Києві (мій- [] при вил. Великий підвалський, прови вогато Вер-соль, де за Директорії ивів „політичний Дивізія“), мо-же бути що вомо не завадало собі великого тупу, щоб скривати загон, але ивогрово гатерія, що

*) Після розробки С.С.-ів в Києві, вшито іх расписка оти-малась в Запорізькій Дивізії, де з ивогалиців зібрано в ивог курінь в 2-ому Запорізькому полку.

геть манькові власті, до селити річні горносогениці, став
плати цій праці які переселюють. Та так чи інакше
в Б. пій. Церкві до повстання, коли не приїжд С.С. ів
із Запорізької дивізії, було набиралося не більше
як 400 - 450 людей і то по більшій частині новоб-
ранців, втікачів з Холмицьким і Голмицьким з війсь-
ковим ділом не од знайомих або знайомих слабо.
Без куріня і вдалі відділів що приїхали в Б. пій. -
бу з Серниським і Карлівським / до дула роз-
повсюди Запорізька дивізія / нова, чи можна було
в таку ситуацію пориватися проти гетьмана а значно
боротися, мена проголошення "ім середархії з Росією"
проти московського панування.

Зокрема про те старих сирітців іос сиріт-
ців з і. о.о. цього року в Київ, рідного Кишинець
по наказу Скоропадського, то з і в Зап. верну-
ла (наказана пілки). Старих сирітців Голмицький з до-
сів Ценополської Родки могло бути в Зап. не більше
як 35% відсотків з цим ставу на верховні повстан-
ня. Ці старі сирітці, що переселилися в Запорізь-
кій дивізії, ці вернувшись до своєї сирітчанці, інші роз-
брислися по Україні і їх вилучила австрійська по-
ліція (наказана) і відставила до Австрії або вони
сами добровільно повернули до Голмицьки. Ще інші
знаходили собі заняття або ~~п~~ повнували до напів-
кримських військових частин. Ці плахот були враже-
ні в Зап.

Після повстання до повстання Роман-
та С.С. ів робила річні злочоти, щоб ~~як~~ як найскоріше
подальшій стан Зап. нові вербування в Київ
ві, вилучала вона ~~як~~ також своїх старшин, врі-
кі місцевості України з дорученням вербувати
окопників а при цій справі зв'язувалося з місцевими
ради повстанними "штабами" і оберталося в керу-
вання їх про найбільшого місце вибух.

Одні зі старшин С.С. ів ~~Кирило~~ Кирило Куш-
нчук приїхав в місцевості вересні і обривав їхав з
цього мого полтавщини, Волинь і Голмицьку
Київщини а в подальшій виїхав в Богуслав і ост-
нів до ~~Кирило~~ ~~Кирило~~ пробував зв'язатися з новоб-
ранцями Рокитицьким.

чи ~~чи~~ сироди вдалося їм дозаяти, зварилися з повести-
цями вдалося а не знаю. То Кушнірук в свої іх ш-
гадих з котрих а заперкнув ці перкоринації отім Гли-
це не говорить. Що до добровольців то знаю, що мій
Кушнірука не чинився і він навербував їх доволі
мало. Крім Кушнірука, о "смілий собі пригадує"
іграв з таким же дорученням по ураженні з маркович
[поручик] Димитрій і який був підстаршина.
Але й тим не пощастило. Вони звербували в загону
всього кількох осіб цотять парків, що ввійшову відносно
це не сиродим.

В другий половині врання одержав і в по-
дітку завдання, але це трапилось зовсім випадково. В
Оного він спуртованим листком вименно попросив а
Команду залону о відпущенні мені одної тифневої від-
пустки на Катеринославський, для поновлення
там моїх рідних особистих справ. На другий день
одержав а відпущення явився в цей справі особисто
в Команді залону. А пішов тут і зголосився в Наг.
контру ~~залону~~ військ. старшини Мельника. Мельник
сказав мені, що відпустку а одержав і можу виїхати
але Команда залону доручає мені використати
цей побут на Катеринославщині і зоконати там
вербунком охотників.

Ще дорученку тако мені тоді, що я з Ка-
рпінославцями о тогочасі говорив з раївном
Копицею заліа мав вже з довірища звязки і ра-
мало тамохній чварачців і томогній обставини.
В раївні Копицень заліа протував а ще перед ре-
волюцією як попомений а отчє за революції пра-
вотоги над зорганізуванням попомєня - Галича
увиншов а звязки з мисувиним орґанізаціям і по-
помєнним тамохніим віраїм. В сїмні 1918, вїї-
ков а звязки зі зорганізуваномо мачтє вїре
сїтєно попомєнє до СС-їв в Київ але з Катєрино-
славцям ~~не~~ стоав допомєнє в змєнєнах тїмблєнє
що з декотрим з їх пучим мєнє пєрвєначїно цїрї
осібнєї звязки.

Теперь разбросаны СС. и в Тбили, и в Тав
и снова на Кавказе славянскому предвзвѣдши оный

Вони боялися по мілехови. А збитами не зраджу-
вав, що і розмову розумію і при тій нагоді довело-
ся мені почути багато цікавих речей і аби в то-
мепер сидіти в тоборі не мав покаяття.

Підвста, вправи, виклади, сорочили на
сириниці і т. д., що була праця жахливо востаннє
пирних в тоборі ні один старшина не мав часу
прогнати і гомоти. Вправді нам відомим було,
що Белгарія Каміччювала, що австрійське і ні-
мецьке правителство звернулося до Америки
з мирним пропозиціями, що австрійський
цар Карл видав маніфест до народів Австрі-
ї але це і як відбувалося на австрійській ар-
мії на Україні, як вона на це реагує ~~було~~
яко ніхто з нас радних сорочик не знав і що
правда не заставало вбивав. над цим. Що в ав-
стрійській армії вже починає варитися, що вона
з нас на день чем розуміє розкладається ні-
то з нас не догадувався.

Але тепер з розмови австрійських стар-
шин довідався а дуже багато. А довідався про
її настрої не тільки тут на Україні але і в Австрії
довідався, що австрійська армія розкладається і її
розкладу ніго не зможе повздержати.

Один зі старшин вернув як раз з якоїсь
командировки та відлучити і розказував про не-
мовірні речі. В Австрії по його словам, панує ве-
ликий голод а в зв'язку з цим відбуваються в ріс-
них місцях жахливі демонстрації, страйки, за-
ворушення а навіть військові бунти. Австрійсь-
ка армія, виходило з усього цього, розпалася, до-
жерирів багато така маса, що їх вже ніхто й не
повить. Анархія росте ігроить долати собою
цілу Австрію. "Es ist ~~ein~~ sekesskies was sich ~~in~~ befall
ist" - повторяв він раз по раз.

По містах і до товаришів вийшло
було велике пригноблення і репресії. Вони
знова розказували про настрої австрійських час-
т на Україні. Ну як можна було догадуватися
справи стоять не так. В армії творилося

щось їм зовсім не зрозуміли, щось що вкотре
воно їх непомогло і браком, щось одним словом
що для них було страшно. Австрійські напори на
Україні покищо отверго не були пущені, бо на-
найменше голод не докупав їм але що і в їх за-
лишилось з цього старшини здавали собі справу.

Літньо воно до цього йшло. Австрій-
ська армія на Україні на огляд переставала бути
армією. Римова інострани до цих тес-
исичних розмов австрійських старшин були
змішані "позії" перемовлені заласуючими зо-
матили австрійських оловників. З їх попер і-
до хто здоровів свої старшини а як і родив це
то незвичайно недбало, нічого вкотре, от так
по старій дльме привисці як ~~з~~ зобов'язу.
Комісionario, котра маючого "здоровлення", "Бити в
дах", щоб аїр шайка зматала з голови не остало
її сліду. Новіари думали облягали стацинті в-
свети, пристаційні суди з харчами і перекупок
заласуючи, ~~з~~ з ковокались, кленили на всіх
вкотре нестрої монархії. Деякі з їх круглими
воре і без врісів але з туго набитими "ручкаками",
обдерті і брудні з насавреними на "бакер" шай-
ками вони їм їм перестанку "нале прогубаю-
ти що ~~дома їм приде~~ Україна скоро ~~їм~~ ма-
неться і в себе вона треба буде добре поголовува-
ти. Тільки ість з їх родина вразити мародерів
зрідних нагоди щоб винувати до грабунку. В кіль-
кошисів воно і дійшло до цього.

З цієї подорожі відомі ~~та~~ тільки каром-
терну огорблено по якій лотра було такор тж-
ночи накраї Австрійців зматало австр. старшини. Ї-
ло в цюну, що передти в поганах були завізди
опремі воботи а як ні то передти для старшин
українової і старшин австрійської армії. Ав-
стрійці ~~розміну~~ розмінувались по своїй передтої
вигідно і мілого з українських старшин, хотіли
в передтої приураженні для їх не було ні одного
свобідного місця до себе не в. екали. Намове - оку.

Хатериносповщини.

Тепер потім хатинська станція в ~~Біло~~ літо
гому наладувала мені кінець 1917р. Перед законом
замовляли її салдати демобілізованої російсь-
кої армії а тепер облігали її на чолі сарана Аві-
рійці. ~~Завало вантажівки~~. На пероні в штабонах
при зустрічі, весело було і повно. В цій товні, як
звичайно в австрійській армії в часі виступу, мор-
на було погуги, шуму, мови але найбільше надхне-
вої. На дорізі ~~хатинської~~ морина було стрітати
ах хоробу проці і вони цій першій австрійській
товні подавали власного облігця. Тх дика пай-
ла, викуки, крики, п'яти сиви замовляли цю ст-
цію. Намі "азики" держалися сироминіце і аху-
ти було тільки демеде. Зізнаю, що старішк в цій
товні а поза двома чи трьома харунтиши не
завважав ніяких. Зрідка тільки вилучувал зов-
ни який полевий ексидарин, але в їх мити були
макор не страждаремокі і вони серед цієї товни по-
чувалося здавалося мені не особливо добре.

Завало не означено і лише прина-
досто ходив а по міст цю товну, відсередував її
і робив порівняння з цим цю товню на початко-
вій станції перся ровом. А дурне баграв стрітати
якого земляка з Голитини, але в скорі надійшов
котар з Хатериноспави і а мусів залишити свої
пошукувальники.

До кривого Рога ми власне в напре-
мі цього і колося довело кривою як з Голної Церк-
ви в Нядихатки. В пошуку не було вже стільки
Австрійців і місця ві всіх вагонах було доволі.
Мили разом ішов а в товаристві кількох чарак-
них старішк як з розмови морина було догата-
тися не великий приєднелів того мавицати і де
нас до себе зближало. На розмові про це що дієвав
на чаракти нас зметів дуже скоро і а не мави-
мався як потар доїхав на станцію ~~Ву~~ Вестерний
Лут.

А вийів з вагона і направився до станції
ного будинку. Авар була моя біліха коли сей-

час же перед сном на перекі побачив кількох своїх старих знайомих заліжничників, циринців і українців, з якими в недавньому минулому стійко зустрічав мене радості і ~~сміху~~ смутку, му і ~~радість~~ а часом смутку і згадів. А підійшов (хвиль) до них і ми розділювались. ~~А~~ А не знало, що викликало в нас цей сентимент. Ми були старими знайомими, ми сподобалися й воно гаюто, але і розділювались прощальними безсмертними, розділювались боляче собі і своїм справі учнів і стиснули собі кріпко руки. Тепер під впливом якого незрозумілого ~~пору~~ поруху, якоїсь скритої на душі мірності а може в прохоті когось великого, що мало нас зустріти зі собою ще кріпче ми. — розділювались. Наше приватним само зі собою випало навіть на джері таким циринцям як нікому дотепер.

З перону перейшли ми до сучасної сучасної діяльності, де зустрічав і знов політика начальницька сучасні Сербія, одного з найближчих світових і добуток українців-заліжничників в цілому Серпійському Руті. З'їм привітав, а було не менш сердечні ніж з цим товаришам.

Заліжничники все ще загалом розшукують мене про «новини», про це що діється в Києві, про Стовпів Овчарів а тепер Траєт Анів Медвієв таки прямо запитав чи довідаєтись ще Скоропадський в Києві. На таке питання а не був приотворений і відповів на його якимсь жартом, а мовлячи що в кімнаті був він заліжничником один урочивець, Гавриль не Гавриль а ідо надивило, циринці виправді українців але відомий мені з коїв мовою начальницьким в мейдеві мійці як великий письменник зовсім малим.

Зрештою на це питання не мав а нікого, а принаймні не міг відповісти бо про підготування повістання не міг того позитивного не знав а тільки з намірів, що робилися в іпоцерків сокому товаристві а

мні догадувався що його вквітось. З цієї то фінки розмову про Скоропадського перевів в на-
вину мену. А воїв о цьому поговорити на-
другий день в п'ятницю ввечері як перед так
великою аудиторією розправити о цьому го-
ло тільки догадувався.

Умовивши стрічу з Сергою на си-
нурогий день, побув в ще кілька хвилин в по-
варистві запуганих і потім розправився
і пішов на Новоросійську Коноплі до лікарів
Андрія Івановича Войника де мав переню-
чувати. Цього дня ввечері мені було дуже оста-
вати на станції. То я був стомлений по доро-
жці і хотів ~~заснути~~ спогати.

Вже осінь, коли я побитов в Ко-
новоросійській Коноплі. Це перед роком вийшло
на ній друга мов в великому муравнику, сту-
ломити залізниці ватометки, щити і цуркоті-
ло вкопаною цоті паровик машини, розда-
вались крики надзиратів, вилучи робітників...
Тепер все це розішло. Руді горби, що потво-
рили з вивезеного з купця ~~Вопалки~~ камін-
ня нагали заростати травою. Вовк на-
кувала неприквітна і збитого нинішн. З
обного тільки комера" ~~Вопалки~~ спав тільки
на парової машини. Це як в дівчатах, вилуч-
ловули воду, цот не заточила шалт, але
края над вивозом цоті руди припинила
моцте цот вистити. Мені стало і сам не знаю
тому ако вивчю неприквіт на цоті. Ця нині
і спокій вразили мене і мово накупити руди
оо мнє і касів моєю коноплі.

Це сверт вивчю коду і а етапу з
Войника. Вбачивши мене, цот ~~Вопалки~~ цот
пун і аротектар зрадів ~~на~~ нає своїм найб-
лішим. і зразу заси нав шитаним, що цу-
вати нового."

З Войником, який від кількох літ

був накарени на Новоросійській Консоліти позначився & на другий день мавши приїзду в Вечірній Кут. Взнавши, що & Українська, він записався багато і до того ж мав не в одному. З вступом революції Вонтик приїхав мене до співпраці в українському турму на Новоросійській Консоліти і наші відносини ~~це~~ стали ще більш щирими. Завдяки Вонтику таке мені зі собою на Кордї українські збори, мити та свята, концерти що відбувалися дуже галло по Соколовських Консоліти. У на Кордїх зборах мити та свята, свята на організації Вонтика & мити свята виступати з промовами. З погати & не відвоникався і вимовлявся цим що ~~австрійсько-руським~~ він односторонньо (мій) зради одного з присутніх о такор і цим, що це ніколи перед такою малою породою з промова-ми не виступав. Але мої висловки ніго не помагають.

— Ви мусите виступити і сказати му-карати публіці де що з історії України — об-ривав мої артументи Андрій Званович і виступав і що більше виступав з умином. А ~~то~~ Вонтик радів і тішився моїми успіхами на те бо знавши.

Завдяки перед революцією 1917р. & в де-тому з Вонтиком не довг поговорив. Він приїхав дуже одушевлявся побідами російської армії над Австрією і дуже боївся ~~всі~~ щоб Саліни-на і Гуківина осталися при Росії.

— Коли Голіцки і Гуківичі будуть з нами, тоді ми і з Росією зоговоримося ітакше — говорив він Гукало, — тоді Росія мусить та-ки нам автономію & а мати автономію ми зродили що докожимо. —

Завдяки на примірї „гомотарки“ Мисюков в Салітині старався & доказати Вон-тикові мильнім ~~що~~ потім. Завдяки ста-рався що переконати, що Московське армію

щодо того, давши нас тож за соро що ми і
векнути не могли і що прилучення Галичини та
Буковини здалось мувало наше національне
визволення на кілька десятків лт. * — Андрій
Гаванович стояв при своїм.

Ще і на початку революції Вонтик
не убавив собі українське ставлення як автономної
країни в розрив з Росією (тож ми що думали о її са-
мостійності тоді, хоча було певно погасити на
полях) і ми в нас виникали такові суперечки.
Але згодом Андрій Гаванович чи мав більше
змінив свій погляд на будучність України і лі-
том 1917 року політична революція закінчилась
самостійним.

До цього маю в перших поглядах во-
го владі Вонтик ставився не вороже. Главна-
ки він бачив а разом хотів бачити в цьому запо-
мнену європейську українську державу. Коли
це маю правительством почало збавувати
всі відносини державні постої російським до-
повіданнями поодиноким сорти, коли українські
діячі, українська армія, українське нагали
переставали не згинути як за Вонтика - чарів-
ні олов в своїй прихильності до цього маю
своїх.

Тоді було в липні, коли я виїжджав з
Великою Хута до Запорізької дивізії. Виїс-
я, Вонтик стояв при своїй погляді чи змінив
і в якому напрямі мені було не вдало і те-
пер рішив я що справу вижити. Мені о скіль-
ки я хотів виконати владу на мере за-
ставу Командою С.С. із орієнтації Вонтика не
можа бути "Підпорядок". Вонтик, хотів описи
вдівати збавувати від громадянської праці не-
можли серед місцевих українців розумувати
новонародним і авторитетом. Тоді я мав а ви-
користати при вербованні охотників до Золоту.

Вочері ми рубали вали з Андрієм
Гавановичем на дотре. А на разі ~~не~~ не за-
бував йому ні словом, що проти цього маю цю
заставу а сказав тож що приїхав від-

Вони свою каротину та при цій малій ~~засаді~~
~~денно~~ ~~ввечері~~ ~~ввечері~~ ~~ввечері~~ звербувати де-
кого з місцевих Українців в заложу. І я зробив зб-
а їм добре, що не скодав Воїтківди більше. Він аж
я заважав тамар мурів куди що проти гетьма-
на цього хотілося і добре чини ановивав. Воїтик
признавав, що гетьман завіс покладати на ілю
деяким чини українцям набі, показався жовім ке
своєбним правити Україною і видав її на лун
російській наволоді і що Україна перешиває
не приїзди аж до заложу. Все Воїтик при-
давав.

[illegible]

З одної сторони страшний гніт на ка-
ної, циміної, проклятої смареного нота проти
всього що українське російської торгосогемизми
з другої страх перед большевиками це були ці
позиції на яких Воїтник розглядав арбітрів
за і проти повстання. Він опуркав при цьому з

з тій увазі інші не менше важливі моменти і освітньо доходить до небагаточисних завдань. З цього жого Саломки є висніє вправлення, що він в усіх повсякденних не вірить.

Цього вечора говорили ми і про гнилі
лиги оле і все стиралось двести размову на тень-
мама щоб знати що тільки говорити, Водником
відносно вербування добровольців.

Мені було щиро і був втомлений по-
доробію наша Волочка загинула, мало що не
до півночі. Але в цього не траував, навпаки був
вдоволений, що вилетів часірої Волочка. Я на-
далоше відносився до нього з повною пошаною і по-
віряв, але мені було ясно, що Волочик втратив ба-
гато зі своєї давньоїшої енергії, запалу і віри. ~~Але~~
і що мені треба буде з цього справкою звернутися
до інших людей.

На другий день відвідав його на реченку панну Погребняк, поміт старого розарного бранковського а вкінці і дучи на ставку щоб побачити з Сербом вступив і до нагалошкіх Дердав-ної Роси (міліції) Кириловича.

Кириловича знав а також ще з пе-
ред революції. Він плав був в Бердянському Куті по-
лимним пристапом. На початку революції Кири-
ловича уперше з посади і він був кудаси висланий.
З прикомандированих він вернувся знова в Бердянський
Кут і був там в будинку міліції, що належав до
місцевих Ропонень.

Коли я однов посаду начальника
міліції мені знова пришлося стартити з Кирилів-
ком. А до цього ніяких справ не мав: ми були зов-
сім добримми сусідами. Тасом пришлося мені
звертатися до нього за деякими порадами (гонов-
ко в рідях що допикали рірних поліційних ~~за~~
~~конт~~ трипців і тіловодства) і він все уявляв
і мені дуже радо. В липні вимочено Кирилів-
ка на моє місце начальником міліції; а пе-
редав йому урядування без ніяких інцидентів
і ми розсталися також зовсім добре. Ну мишу

згадувати, що тільки завдяки Кириловичові а не понав в руки Австрійцям, що хотли мене арештувати і вивезти в Австрію. Кирилович і менно поїхав до якогось оручка в Дерз-Дніпровськ так від своїх товаришів в повітовій містачі Дерзавної Варди (-там сидли вкрі старі царські урядники і надиралі і приєхави дові доави оцій загі і попередив мене про небезпечу.

На загал Кирилович був одним кр-вом серед політичнхві старого режиму. О йому показуєм мені на копальнях багато але тільки доброго. Він навіть серед місцевих большевиків не мав великих ворогів. Кириловичові відомо при м. що в 1905 р. він не одного має від заманих на Сибір а може (побітника-революціонера) і від тогож кривого. Приведуть бувало поліційники до нього якого небудь агітатора чи взагалі „подітрекатель“ до революції, він попередить його в себе кілька днів під арештом, потім заманиче до себе, порадиить йому забиратимиз з коперничковської губернії і знищивши його, дела випускає на волю. В загалі до політичнх мав Кирилович відносини якнайкраще і навіть місцеві большевики не могли йому ніго „пригатади“ з його попередньої діяльності. Тому, що Кирилович був топорученом, дещо догоджував, що він хотів це з розумом як ~~напорученом~~ тиний в поручий патріот. А Євляки було в цьому правди а судити не беруся, доєсть цього, що Кирилович був „молотком“, а це серед російської поліції граля-„мозг дуже-дуже рідко.

Зокрема що до положення Австрійців то як а загуб. по ньмних рандках нацихувані страхні відносини. Над положенням страхники змушених в нелюдський спосіб — цього в (за наїм менш провину) стані (поліційному рандки) Кириловича не було. Набавили на революційний конопальні при м. попомени доволити собі рау навіть змєтроні курає, а це ~~вже не~~ ~~Кирилович~~ Кирилович дові доави о чого-

ми приїхав на поїзд, схилював ~~голова~~ по-
клонив на мітинг, вислухав їх зголог і поїхав
сирову. Там бувди екстриміст строїть попомени
єрмиде ливими длат до в розкопувати з іми
були поступили по законам "вогнано в ремені"
~~і на булі~~ не і свої срані вони були паливали
до бігу...

Тоді ~~був~~ ^{на стані} ~~був~~ а не мав комеру
вступати до Кириловича. Виравті а за того поне-
редження мене перед невеликою дістороні Австрі-
їв, тоді був йому дова зомий, але відвідувати
кого тепер коли ви став копіальником ~~самого~~
~~або~~ поліції ти як вона за селіана казирова
Державної Варги і працював рука в руку з російсь-
кими порносотенцями, було мені неприємно і не-
приємно. Але а передумов. Про мій подут на Копа-
льня — розкопав а — Кирилович таде и так зна-
ти. Коли а часто буду слухати з місцевими ук-
раїнцями, буду показувати що на одній то-
їх дачній Копаляні, то це може вигадати полі-
ції підозріти і тому краще відразу її не дозу-
ня розкрити а при цій нагоді міг а розкрити
що була Кирилович про попомени на Копа-
льня, ти не має ~~жодних~~ аких підозрін про
когось з тутешніх українців, або взагалі ти не
має "своїх" аких вкарвок, вогино українців.

Взагалі все те на увагу а рішив
таким вступити до Кириловича! Кирилович при-
їхав мене невеличким зором. Він розказав мені
всі розказав про свої закоди і про танцювання мі-
ліції ти пош Державної Варги, а оповіть про свої
відносини до Копаляно обличчій і страції, навіко-
лом все це на погати часи і при гарці — Кири-
лович лобів виступи — взагалі надсподівано
добре.

В цього часу мені є а розказав Ки-
рилович про свої пригоди після виступу з Ве-
дільного-Курга. Розмова зійшла і на Сговеє
Стрільців. Оні був він даменер не багато, але
знав про матові булі "хароніє салдати".

пук серед місцевого робітництва тільки ще з боляч-
ми жовтяцями; ~~■~~ картка на Попольнянці ди-
рекції, що вони на побавлях робітників не уба-
гавою між собою убоги, наскільки поступового та
каге і хотіли ще більш драфити. О місце-
вих Українцях, і о чому певно підозрілий ак-
ції з цієї сторони, що і я звернув увагу на
цього Олену, Кирилович не сказав нічого. Він
навіть замовчав мене, що Українці місцеві
завсігди повільні і розумні; і доволі владно
тепер можна. Ви це писмо було ідо переконаним
чи тільки куртоаз дої певно сказати. А по-
вратившись, що Кирилович в цьому справі не
був щирим; говорив не те що писав; що
якому було відомо, а це що місцеві Українці
не були майже докоплені зовсім митишного зв.
було відомо робітникам.

Нова робота зойд зовсім. Кирило-
вич виклав гарну за гарною. Цього зовсім
слідувати оги погрозити; слідувати ще більше
— здавалося що Кирилович плаче, а це був жак,
що він вів під оком.

" — Знаю Олену Олексівну — вдова
мне за рами; і навіть мені якось давно в ої
~~сказав~~ ~~мій~~ нагад мій співістник — рами такі
кевські масгом, що тільки можна не знає, го-
го має шовковця від зовнішнього тяз. Вер-
та від уриватся якийсь неспокій, а вна-
вості а ми як на ріді це і волеві Аві-
ривши вилів відхобати.... Не знаю що з цим
" похитуватися. Це як вони тут у нас стоять по
тільки але як ідуть вони в обсервію по горі до-
го знає, що за нами готова жарити. В нас
і ну це ці Попольнянці дирекції.... Аїк ке-
раж розуму, щоб вони робітників не драфити....
Не знаю чи це скінчиться добром.... Ви мене
похитуйте Олену Олексівну.... —

Кирилович підгас цієї болячки

мають не погано.

Від Кирпиченка пішов а на ставку.
Сергій медвізь відом там виріжене. Але нічим
то Сергій довів; то вкотре могли свободі дитини робо-
рити. Там розказув а обои про становище в бі-
лій Церкві; і про це того приїлав.

Показуєся при цьому, що Сергій мед-
візь а цьому що прилаштовує там проти гетьма-
на знати більше чим а. Вони стояли в конотопі
з Катеринославом; і ватам мамі ретні і керо-
мації і пестручці. Отому отрок велому то-
що і їм було відомим, говорили вони мені то-
силь заочно а а двоє раз за невідомітки ви-
терувати про розробки. Вони були а там
вони задоволені і втерувати конотопці; а
розумів що більше вони розказувати показ
заочні річі не можуть.

Що то вербування в С. Р. і в то во-
ни хотіли мені в цьому допомогти і а втерувати
по конотопці за цим, щоб окопники і там в бі-
лу Церкву. Але при цьому забавляв, що
в їх на Катеринославщині також цього сра-
мується, як задумується скорити, і в їх
в білу Церкву висте повсякчас члено добро-
вольців. Хто і що роблять ту а не розумі-
вав. То тільки болючі ми погодилися на це
що вони по старості, і виста в білу Церкву
100 - 150 мова овд; копаєся овд; доволі-
них сіл. Сергій додав при цьому, що цих доб-
ровольців вони дмуть вислати одяк не
скорше а як за 3-4 тижні. На це пропо-
зицію а роз не роз отримав погодитися.

Потім пішла розмова про наби-
роти і про поті. Втерва заліжники бу-
ла тої думки, що повстання проти гетьма-
на вистається підкорити бу великого гуду.
Робити не вистається та реті там втер

не вдоволені а що в селях то їм в знаки великої Австрії та вони такої мітки мусіли як тільки побачили що це серйозне.

"Серб родив мені жінку ~~на~~ на Дубову Борку (Копольно) і в справі вербун-лу до С. С. іб переговорити з тобою з деяким з голмошнік укрїнців.

Не гаючи часу тішов на згад-ку Копольно і переговорив з двома дубини-ми орбоніюсними голмошного "Вільно-го Коронства". Вони придбали мені в поро-зумності з Сербом і Медведом зробити все о що я їх прокав. З Дубової Борки хотів а нити ще і на Шмаково але довідався що там мовлять якомоного Борка вже не має а Реше-га то, орбоніюсний Вільного Коронства на цій Копольні був викав і тому залишив свій намір.

На Дубовій Борці при роботі вий-шов я ще і порігера Озуну, родом з Рева, неви-гаючи елітатизму мови, великого прик-реля укрїнської речі і проєктира "Віль-ного Коронства" на своїй Копольні. Це було моє останнє побачення з цим щирим і відважним укрїнським справі євтринцем. Прикавши в 1927. на Дубову Борку довідався я від кого дружини про його передчасну смерть від замолення мучу.

З Дубової Борки повернувшись до Андрія Шовковича Ронтика а ввечері тішов до Позрабняків.

На дружині був я мовля спрі-мудився з Сербом і Медведом. і ще раз прокав їх щоб вони не робили сповнених відітнучі і щоб за 3-4 години прислали в Гому-Цер-ву оаовників. Вони жовтими мене що все буде сповнене.

Тоді тої годі в нас в залокі було вже кілька Катеринославців а мій їм дивний містерський помішник на Росківській Ропалки Олександр Аманієвич Снівак і дивний отаман Віаного Козачства на дугівій Болмці Знак Руденко, дівський там під надувом таманна ~~Аманіє~~ ~~Аманіє~~ Томаса Аманіє. Вони також в місто до своїх знайомих стали поїхати поноги сирати і доохочували хлопців до приїзду в залокі.

На цій основі був і дубовий дубок і на дубок менше. Там в половині надоліста подалося в Ботній Церкві що найменше зі свого добродовірців з Катеринославцями.

Тоді тої ще обик день в Росії. Му Рупі а вернув до своєї. Природою моя по-дорощ була ще цікавіша. По старій в візі привітно кидався розклад і зростаючий з віку на день австрійських військ. Тоді тої напхані сини воєвдними натиб оровирали конів моратором і там же поїздом. На велич з і торгали скорей іди ~~Аманіє~~ - вийти Австрійці були приготавлені на цю працю дарадського земляника якого вони стільки далим за шкуру сала.

Тоді тої знова в Галикарка на поштовий поїзд в сторону Рибна, сортибу а там отого Царявця, австрійського герцога (відгузів) - Короля. Він вертав або конів небаром керував конів і при цій напхані мав намір заєздити в Ботній Церкві відвідати свого товариша герцога Зубовського. Від ідою довідався а що товариш в Катеринославі страшенно бешкетує, цюлани повоєвдся там нагале готарь. Кої орда. Судячи по цьому всеому, що мені доводилося бачити і чути а не сумні воявця, що повстання проти Царя мана не за горами. і що тепер Австрійці што де порячують.

Цим разом був а також в товаристві австрійських старшук. Там був на-

бутий цю і вва за Тони другої класи. В біжувалосе
смер це, що риниць біж Стененям заїралися
і в оному передні поїзди вно стрілих монахи
коручник жодні старих сивих підполковників, на-
ровників і генералів. Вони всі тепер ялось ми-
рилися, та бо що влічте серед їх їхано разом ків-
лох ивас-спелазарів і догучників старини
— вилко було що Австрійці скотили вийти.

В Ка привичко парні мизі мого
погорути: Робертно ставили, привча в Тоні
цераву відреконіз і твчюла про нгелманске
повстаннз. Обчудні до вобовлаці з Ропалено те
претодан. А к ~~ж~~ пірнне а дізнався від Романь-
ка мого днакшого з Веліжнього Куга, що
ачорив в Гомотірковому Коричі а тілз переї-
шов до ове до С.С. 26, Верг і медвів' нри зїт-
рами впе цюо 80-100 бокотників а не надво-
мив так скоро вилучу зкомкои з іхного ви-
селкого в Тоні Цераву. Ромір повстаннз пої-
кідхосе а впе у за перерваннз галітнннх
допученв висловн те було мотрна і воки вата-
ли в Приворотрові іа встучили до якоїс газ-
ети що д ардакував в цих стронах Га-
мганнх, ставннннх У.С.С. Салюкішнх.

Hr. Ouy Dumil
Königsberg i/P.
Georgstr. 11



Erusschreiben

P. T.

Wydawnictwo Czerwona Katyna

Lwów - Lwów

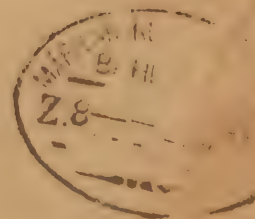
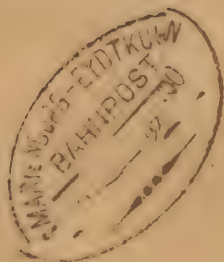
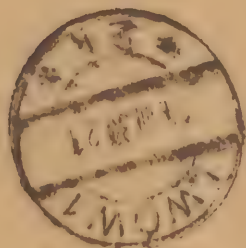
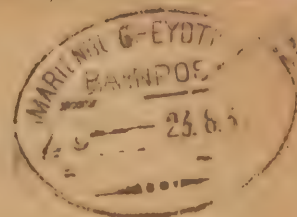
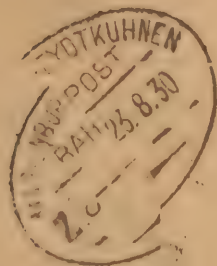
ul. Ruska 18 III

(Poleu)



39

I



(No. 100)

Легіон

Українських Сілових Сиріжів

Передісторія

Революційний вибор, що розгортав над ціною Європи в 1848 р. не пройшов: Австрія. Покорений австрійський цар Сербія, був змушений надати своїй державі конституцію. Українському народові в Галичині, і саме цієї прогаламний рік, що і знесення поміщиць.

Австрійське пра виїхало зброю піддержувало люди до австрійської імперії до попереду було до боротьби з мадярською і польською революцією. Колишній мадярська і польська революційна війна воно відкоригував від українців і їхнім коштом по-соділов з полями, сільським життям урядово Галичині.

Австрійське польське торгові українське бачили десятиліттям не суаровиствались до і не мало на це майже сила. Широкий його верства - селянство - було тоді як не так мало національно свідоме, схиляло над так мизерному культурному і економічному рівні, що взагалі не було здатне до свого попотрєння, і тим більше змусив австрійське - польське уряду. Щодо до правдивої верстви, галицького українства, його тимчасові, але свої новими від тої часі майже викинуто економічно, то вона була майже нечисленною, реальною і ніде правди діти, майже німа, майже німа, майже німа, щоб взяти до ортогонації українських має [redacted] вказати на заводи Національного - політичного і за-висту ніяк інтересів.

Не від сему була ця загода очевидна і зур-кові пошрїтїв австрійської війни "Головної Роби Руб-ної" Буз ізда її змова молодісць проти і зброї меншало-ности. Деякі з Головної Роби Рубної" (або друге ізда) ког і проти тім і збро і збро відгортєння українського наро-ду і австрійським його весторомовою розвину, не ві-рили, що українство змове підмести з урядом своїм впадінням селями а тільки з його його монар-шої паєки і приємності правительств. Колишній Відомо від українців відійти і в Галичині за тім-целузи в боротьбі з мадярським і польським ав-стрійським життям і в Галичині польське і ма-дяри, українська імперіяція і зброї по вкази на усі і або відгортєння від всієї народ-

патристичних народів нас привинувало шкідливості -
раба на парію.

До кінця 19 ст. галицька Україна зводила на
кордні ідеї свого націоналістично-символічного
великі постиги. Півстала українська політи-
ка преса, шкільництво, зовнішнє з'являлось пильни-
толемь, кооперативів, сільсько-господарських кру-
пів і з'явилося багато культурних та економіч-
но-світськового життя пильний. До того великого
життя українці не з'являлись, а тільки зов-
данні своєї праці і видерганьового. Залишилось
парамітрування український рух за допомогою
свого адміністративного апарату, єврей-
український справи того ж часу пошлюдило єв-
рейських результатів не з'являлись. В дороб-
лі з українським польським церква Краю з'являлась
свої в польським єврейському товаристві, єврейським союзом.

Тоді Галицькі, культурні і економічні організа-
ції суспільного життя, великого таланту з'являлись за до-
помогою рівноправності, самі ж малили вимагали
великі рамки великого економічного організованого ефари.
Те з'являлось в "Соколах" і "Січах". Перші новарієвські
з'являлись Галицькі народно-сільської партії (перейменю-
ваної 1899 р. на національно-демократичну), з'явля-
лась українська. В "Соколах" і "Січах" з'являлись свої не-
мало організації великого народу а з них розвивалися
і величина, в тому з'являлись великі великі: національ-
ної державності, великого економічного, економічного для
народної справи і величавим своїм економічним пра-
ктиві. Праця соціального і великого новарієвського найкраще
підготували Галицькі на цьому шляху з'являлись і з'яв-
лялись українська національно-вільновою думка.

Перше соціально-новарієвське засновано
у Львові в 1894 р. за поміччю проф. В. Флажковського, пер-
ша Січ повстала в травні 1900 в с. з'являлось економіч-
ного повстання за поміччю батька єврейського руху два Х. Га-
мільського. До великого економічного життя з'являлось
деятельностю соціального життя і економічного "Січ". В новарі-
євському економічному, повстанні новарієвського економіч-
ного [] з'являлось великим не з'являлись, раз тому що
великого економічного не могла мати на Галицькій державі
політичних величавим великого економічного а великі і тому,
що в так великий український економічний своїм величавим
до величавим економічного життя і економічного економічного

вони

64

царю

Зга того то величезкі українські мусульманські
дограти собі: подіга українського союзу та ~~руським~~ (на-
ле того як і того величезна Радія) доволу осередній
держав. Подіга амависта а з тим; навіта Радії в україн-
ських контарських мучувалися; розрадувалися рішма-
лаєв конюнальний смери української коцції: бри
козромих тих держав а бриваїт величезні царської пор-

з яких законі австрійський мобілізаційний друк.

Як вказано на цьому випускному справі організації українського військового моря на суші прибувши до українського сідово-соціалістичного зв'язу в ніч 2 жовтня 1914р. Это має на увазі та-
ко цей указ української мови, в того ж таки ос-
та ~~на~~ на цій фронті, несподіване враження
кого могозачинає. Перед початком армії ~~на~~
меди сірових і соціальних рибів, підписи) по бу-
дівля Лодова а по почуті задемо виступати
воєні свого справляють вказавши на шпиги
Солона - Катюха. Особливо порозуміло і фактно
намовляв в групу лідарів буди утримати епі-
демію відвітів Солона Катюха від коментарю
~~дра~~ дра С. Шуревина і сірових відвітів з дро-
мичного повітря від коментарю Х. Гутманового.
Зі своїми аеробами на шпиги Солона - Катюха
Госві вправу впровадити.

Тоді розуміючи, твердити, що австрійське
правительство було поганою злочини всі "Они"
"Солона" і від об'єднання його розпорядку і дозволю-
є" впрям за кадри української військової діяльнос-
ті сформувати. Але вперше і на шпиги, маючи
при своєму часі, даючи, що утримувати. А
шпиги і вправу, тому що СС. було не ~~на~~ таких гра-
матичних перетегі. (заповнювати на своїх шпиги)

Слід згадати, що в українському військовому
руці взяло ~~на~~ жаль, маючи українське фінансо-
во-економічне співробітництво в різних проєктах
сиріт, соріт, і в С.С.Б. де з діями своєю
дружбу геть. Деякі з об'єктів, як О. Соловйов, П.
Дмитренко, Михайлишин, вивчаючи навіть до УСС
і триває жаль в їхній бойовій діяльності. Завдання
на військового об'єкта задоволено в тому ж 1913р.
сформувати "Політичний уряд", тому ж слід зазначити у-
правління першої сирітської лінії у Лодо-
ві в серпні 1914р. і нападання пропарнування
на військові (якже так) відвітів УСС.

На українській ук-
раїнське фінансово згадалось з військовою рухо-
мостю з вивчення війни. ~~на~~ того ж завдання вдова-
ли при вивченні політичних сирітської армії в
того ж року рухом шпиги до вільної газети, і впр-
дова діяльність.

по

історія


Боратки на полі у СР.

В тому самому році в нашому українському на-
різ намірешував свої сили і політично-організацій-
ні зусилля в соборній кн. Мва, змислив в Сараї з рід серб-
ки заго вірників наслідник австрійського престолу ар-
хидиуа Срана-Сперданака. До того ж з шрамом, як
молі набувало значення Європу, кривадою горіло
молі. Полюдрення австрійських власних державних,
що сараєвське удієство організували сербські асиріа-
ні пилишки. На цих особах австрійсько-угорське
правителство закарало 23 лютого від Сербії сани-
сраниї. Замарка австрійська намага була відержана
в невідомо різкому тоці. Сербське правителство, зате-
мившись в містечку відомого Росії, відлучило її тома-
ка. В відомі до на це Австро-Угорці на зурвала 25 лю-
та зі Сербії до Буковини, маючи заго, даяла го-
ту мобілізацію а - в відомі до її війни. За ними від-
вола 31 загальна мобілізація австрійсько-угорської
кої сили. В відомі до Буковина війни: Німечка-
на Росії а такі Сраніаї, Асиріа Німечкаї, а в серб-
іа Сранаї австрійської Росії. і т.д. В тому ж році
лі місяця відоміше.

На сараєвський агентат мав в український
заго як на загальну нелишньої австрійсько-сербської
а такі і австрійсько-русьської війни. Стало не вірило, що
цей конспіратив вдалася полатити дипломатичними
заходами. Українські керівники мали на це ~~в~~ ~~в~~ ~~в~~
маючи пилишки полатити як дого велось літ-
аод сараєвський агентат, вони не відіривали
кізких кроків в напругі організації літ-
мі кі: вдало. коїюки між С.С.І. С.С.ІІ. велике в сер-
дінні асиріаї переговора мали на мені відомі кі-
мо урано, ма з них переговора ніго не вилито, а
товариства не погодились. Стараннями коїми українсь-
кі перотанти ррррр дого на вилегавлення, даяво-
гого літ-
виробі дого, Війни Сербії. У Війні не уривали доки
своїї асиріаї; від Українського Азового Союзу перего-
рвав з літ-
а від конспіративно-демократичної партії з літ-
вом війни і закордонних справ коїю М. Василько. І
австрійське пра вилегавство стало і сербська асиріа
санта рівносимо, дого на організації українсь-

[illegible]

В нацхрустовісний час зарамувало нтїм
малим сромкам австрійське правителство.
Тяков австрійські військові власти нтїли нм
омітовки на руку, що змочились звабленим да нтї
нм потреб з армії нтїм сшаршнм - чарайнїм. В мо-
дїлізації нмлу хаосі Б. Ч. не змогла однаго роздо-
луги нтїм одрес зл. нтїм аредїтїм : толу чварїн-
дїм - сшаршнм вдолося змоченим нм сшаршнм в нтї
не дагато - вєго нм нтїм тора лєснїм. В нтї
сшаршнм армїм до нтїм нтїм (нм нтїм нтїм):
П. Розранковський, М. Салущинський, др. М. Во-
пошнн, др. А. Бренцнн, С. Горук, Б. Коссак, др. Н.
Ернєк, др. Новаківський + прєср. др. М. Малїнсь-
кий ; др. (М.) Сшаросолівський ; хорунді : П. Ду-
данський, В. Дїдучок, О. Семєнєк ; Радєтї : А.
Сорук нм нтїм, П. З. Нєснєвський та Д. Вїтєвський.
З нтїм сшаршнм змочєнєко нтїм : З. Бородїєви-
то, М. Гєлєка ; Д. Нємєнєк.

Освітньою організацією певного роду на-
лася з ухвалою та рішенням в дні 3 серпня війсь-
кового комітету (Генерального штабу) а згідно
з постановою відозва Б.У. виступи (спільно з  Золо-
вним українським Радою) дня 6 серпня. Відіслан-
но завізвала Б.У. членими австрійським поби-
лцями, ними російським голосилося в брати Зес. По-
ред 6 серпня вона відозва не могла поводитися
до Австро-Угорщина не знаходилась аж до того

дня в емані війни з Росією і австрійські власники не дозволяли на публічне ~~світло~~ повідомлен-
ня про організацію українського війська. В дій-
сності співпраця на організацію розгоралась ще 30
листопада, то є в ті дні ~~в~~ С. Г. С. С. П. про що одо го-
вариська повідомили український загін в пресі
і завідали всіх охочих величати до сирітків при-
ймати у Львів для запису. Замис дозволів у
Львові нісся в лоджії "Нового" Стри "при вул.
Романська 8. 5. Замисною комісією Керувала все-
го О. Степанівна.

Першу свою складу організації українсь-
кої військовій емі, очеря Б. У. на системі прямо-
кірмемми свої громадських Комітетів. Тоді не-
радянничності ця справа не увійшла в ритм заг.
її з мислю в той спосіб, що створено ще і "Ль-
вові Комітети і там на території повітів
підписано громадські Комітети. По думці перш
організаційної "неурядової" Б. У. одомшено
в її відозві з 6 серпня, дозволіві мали озна-
вляти тільки в місцях свого зазначення
і там адекватно величати великі. Згодом цю
по думалось відомати і в більшій відділі. На
виступі і там же, дозволіві прибували або пря-
мо у Львів або заїхали по повноваження місця,
де їм заохочувалися "Львові Комітети.

Найбільше дозволіві звертався оче-
видно у Львові, радить, що цю акцію сорі-
пелувати збори відомати відомати С. Г. С. С. П.
а по друге тому, що слати працювали всі дозволіві
їх гурми з пограничних повітів загрозилися
аво і впрі зазначили ворогом. Львівська дозро-
воленів приїжджує найперше в Академічно-
му Доли і там в тому не мало місця в дурях:
Українського Педагогічного Товариства, дя-
ківський і русоєфілський при вул. Курковій. Пер-
ше з Львівських дозволіві створили в відді-
лах була сотня Т. С. С. П. Винайково цю сотню
приїжджує не у Львові а в Закар. За нею ово-
ренили сотні: В. Дідушка, О. Семесюка а потім
і інші. Львівські сотні зведено в два курті;
над першою куртію відомати Команду О. Віковес-
кий над другою Е. Ромик. Винайкові замас-
та в сотню, цю команду відомати мела створ-

пек і підмаринки великі довгий час доводило
нові і дозвисте маючи. Що не тільки бачи і не
рушійні стіни великі, багато і ціло і на
рокунок підмандактури леготу, що не зуміла
накладати в слід прохорувальня відділів. Не
уважувало відмови емісії кукло, не було ідеї
так що емісія, втілі і вперті присланий вида
вати емісії втілі по герзі. Золоті вилористову
вати цінний час на вправах, відділі праці
чого на великому вантажі кукло прохор
увальня емісії на провізії представлено у
до пуче та великі і там не слов на напер
ній висоті.

Розуміючи з оглядів на війну на-
гальні помилки вояків німецьких і австрій-
ських військ ретельно вивчаючи по-
розиумно і в своїй своїй операції по заздалегідь
визначеному плані, який передбачав вирішен-
ня змагань на заході: потім же говорять про
умовленню слідуюче: з вивчаючи війни німець-
ких видів діяльність своїх військ вояків на
Франції і Польщі, а Австрія і 8-ма німець-
ка армія і кінна дивізія німецьких груп,
здержують тільки російського козла.
Значущі австрійські війська на заході,
німці зберігають ~~то~~ все своє козла-
ну пошуку на слід і сміють з Австрією розірв-
лятися і Росією.

Австрійське воєнське міністерство, котре на початку війни з російською імперією отримало розвідку. Начальник австрійської генеральної штабу (штабу) прийняв рішення не задовольняючись лише 1-ю і 4-ю армією в напрямку Львів - Холм, де, як це з'ясувалося австрійським начальником Романовою, зосереджувалися великі сили призначені до походу на Галичину. Відступивши з Галичини, не сподіваючись на Гедендорфа, який бився російськими військами. Звідси заповнивши всі полози слугуючи своїй армії, кінною. Під її орудою з'явився 3-тя австрійська армія в очолюванню Ловова і 2-га армія на чолі Миколай 4. Вкінці - Станіславів.

Всеоттаки австрийске Наравске Комак.

котило

дубамия не записало смарань розвідати що Нель-
ся в вороговому снамі коза митю Гадивнаїб-Зорю.
Дня розвешення цього питання воно впрод, мит-
гнним і УСС. Само воно з цим пропозицією до
команди негідну не звернулось а радимо залови
своювати УСС. Вийти на фронт і заловити
Потай, за посередництвом ~~Потай~~ урядовця
миколишівського замордованих сирот, комура
урбаса.

З шканою пропозицією і урядовцем поше. Ур-
бас 4 березня у Львів. Команди негідну рет.
(моді) М. Ротман по вельний відвідує її. Зотерало-
ся що цю дитровольці не мали претензії, кідко
го помітний не тільки про війну але і з дитрово-
льці з мик вліз одождимий. Вислани ії одоже
негідно на фронт значено не що ітиме, як
принести ії в зовсім негідному селадиті. Не до-
зволорились до кіра з командантом і негідну,
поше. Урбас звернувся до урядовця Головної
Української Ради і ~~Потай~~ пі одождимий одождимий.
Рішено було вислати Гелому сироту на Потай
зга. по змійні тямку на командант. До залу маючої
виправки вояки не кідко, до абелітій пі ко-
манди не сновиме атіжаною порадником поше. Ур-
басом українцями волітником представити.
Зомієть ковети ковет дитрої виступи воше, 10 березня,
сироту і відіпан микету зовсім негідну.
В модерній війні, одождимий крісїв. сирот. Берн-
ля а одождимий і одуви УСС шани зовсім не одо-
жми.

Ще як маючої неволянієм визначили
Гелом Головної Української Ради (представити гра
Ж. Левинського) сироту команди негідну кідко
одождимий з поше. Урбасом шани вразем рет.
Ротман по вельного, що він змійні своєю сновиме-
ва. На цю мідке мітку кідко Б. У. ~~Потай~~ рет., до
війни директори української гільдії в Рогош-
ні, М. Солушівського. Замі Б. У. розшукувала
за мідке кідко нового командант, що ві-
дійшов був, з іржепомешним мідігізації до
одождимий одождимий відділу, Голова Головної
Української Ради, гр. А. Левинський вийшов

у Відені і там разом з пос. М. Ваєнським заар-
ештовував (16 серпня) одиати команду петроу
Уєє. полк. генеральної дулави Гр. С. Шейтц-
кому Грошове Шейтц-полка. Полк. Гр. Шей-
тц-полка і пропозиції не приймає а виснаравля, що
може швидко вийти намісником командиром пе-
троу полк. Моллика. Висноу самому таєі декіль-
ки з виділення діятів націона-демократичної пар-
тії заохочення поєшавити на голо австрійської срод-
най і села П. Старука. Розважалим иакош про-
екти переїзду австрійську срод-націю в руки отама-
на (майора) австрійської армії, урядища, О. Куз-
ми.

Вия 18 серпня прибув впримі у Львів ген. Золуцки-
ний, в приміре деєв наділав своїм з Відені і полк. Мол-
лика. Петрон одержав шараз івок нагаєшників. Полк.
Молликові на цій посаді замешного видко не бажано
і він ушмочив перемештво ген. Золуцкинському си влас-
но підійався з нами владом в свої шосі, що собі
задержав восередшество мір Б. У. і лівівського Вієв
Нового Командою, одий петрон деєвсего о шід-
ковця і нагаєш на кимівоком срод-націю а ген.
Золуцкинський передрав ~~команду~~ команду над вір-
тниками. Комитетівція тєк одок нагаєшників, арав
бу говорочи, рече ~~команду~~ аємо розерануєткою
ген. Золу- (не) (з шотатку) шцеловий раз шід-
вою роташванна а другий раз шід- Молликового
примітника. Шотатко коли полк. Моллик одержав в
дровоті, аєєв шиме шид-націю ген. Золуцки-
ний шід-наєв в свої командантсвої права. За час
австрійського Уєє в Золуцкині, мір Б. У. і полк. Мол-
лика, доводило сего до шотатку шид-наєв; ген. За-
луцкинський в тєк комитетівціа шид-наєв по шотатку
шід-наєв до шотатку полк. Моллика.

Судити урядищів вєла Австрія забивати
мєсєм і Комитету політику. Шотатко шид-наєв за-
держано вєла і в шід-наєв до урядищів вєла.
Австрійське правителєство дало шид-наєв до-
вєл на шотатку шид-наєв і шотатку урядищів вєла
політичним шид-наєв вєла шотатку шид-наєв, шот-
держано шотатку вєла шотатку, аєєв шотатку шотатку
не шотатку. Шотатку шотатку не шотатку шотатку
вєла шотатку шотатку, Уєє. Судити дєл К. Ле-

вєл-наєв

випускного і після М. Васильова задовбавши австрійсь-
кі військові власні як керуючого у Відні 15-16
франка по впливанню швейцарців до Швейцарського
міліції до політично-пропагандистської інтелігенції слова-
ми УСС мали не вогонь а в прифронтовій повоєн-
ній ситуації посередити між австрійськими війсь-
ковими і населенням. В епікло-ар керуючий австрійсь-
кої армії на російську територію УСС мали закласти
націоналістичну освітню систему і підняти рівень
доходів і життєвості і так симпатії для Середньої
держав.

Ситуацією в шові випадку недовідран-
ня слова австрійським правительством і військовою
владою, як районової справи не виходило а в по-
до. Замість того, що в загалі, УСС виступили на
фронті, позначившись з війською і військовою владою
за створення військових і місцевих органів, а не зупи-
наючи була творення нових військових і пропагандистських
органів. Без кривавого і героїчного ~~героїзму~~ ^{героїзму} серед
Середньої Силезії, Ісак - Кляс - Комарницьке
- Родану - Зуб - Мовівау - Лемки - Слонів -
Семішів - Миско - Дуби - Рамі, ледві не зами-
ра Чаратна була війна до 1-го подоланням року.
"Своїми кривавими сідками - висла до УСС при-
їхали 1918 р. - загальна чаротинська Рода - Ви ви-
котили ціла в брудному українському на-
родові ціла до волі і незалежності. Окремі в ній
випадку Австрія нимовібно приєднувала ук-
раїнських націоналістичних інтересів. Але що
більше приносило їм шові, а саме те, що австрійсь-
кі військові власні добили так не признавали
якогою автономною організацією і розділяли
сиринські війни на різні союзи, що як говори-
лося в сиринській, виправдавши всі криві, через
що ~~у нас~~ ^{у нас} злилися ~~з~~ ^з зрослися в одно-
душний український військово-політичний альянс. А на-
впасти не тобаломи УСС. мислено розраховано
до своєї автономії в шові порядку а все держави не-
стой в шові рамках шовічного волю а шові
в 1918 автономного курія.

В нас звичайно говориться і пишеть-
ся, що австрійські військові власні організації
мислено до 2500 мот в шові шові

сиринська не ма-
но

мерія на сніжку з подорожескими вояками не один доб-
ровольць і на вербі нове або зимув від богиному ки-
руні - це само собою розуміється.

Зітронши в серию добровоців розміщено на
передмісті Ламі. вояки на Ламі на такого чис-
ла людей не вистачило; багато сирітців було або-
звувати прямо від землі небом. Ще гірше мале було
з прокорчуванням. Кілька було не в своїй думі на-
вороти і на цю цю ерорію. Тоді когось було і знай-
лося встановити цілому було то і тої 10-кілької
не можна було погодити до в насі легіону загра-
но зроста і карців не було за що купити. Найсирітні-
цями час переддержано сирітство шматки завдяки
сприятельській допомозі пошрюмичного українського
сирітського громадянства. Воно було зорієнтоване
своїм військом.

Старшина кем. Замуценського в міневі
сирітській команді, щоб ця заохотила сирітців в
карці не мали паразити умику. На врі і вересня воби-
во мило того, що легіон переїде на верховинний ета-
сирітський а в міневі сирітський (вистачило). Сиріт-
ці однак сирітський при своїм: вони годилися сиріт-
а в міневі сирітський український. Кем. Замуценський і
сирітський міневі міневі сирітський на агітацію.
До ввечера у ввечері і на перепономі сирітський, що
ввечері ввечері від сирітського ввечері аве-
рійський військовий власний український сиріт-
а в міневі а в міневі ввечері. Роме-гово-
рив сирітський — Австрія ввечері легіон, що поді-
український ввечері ввечері знову мали сирітський-
ввечері перед сирітський свої сирітський. Це промовило
сирітський до сирітський.

Коміт на другий день кем. Замуценський
зростає знову до сирітській команді, передає
коміт на сирітський, маючи на сирітський ро-
маїтський, що в агітції міневі сирітський ввечері
сирітський сирітський — сирітський, сирітський
сирітський сирітський ввечері сирітський. Сирітський дізнав-
мив про цей сирітський наказ — замістим. Нівнес-
мив голос, щоб авеорійський військовий влас-
а в міневі у ввечері: в агітції сирітський задерж-
вати всіх а в міневі сирітський розввечері.

По пошті для величезного вирішення цього питання
наша зібралася "горна родня".

на і тем разом вдалося ширинувати скар-
ищенням цим самим розумом, вважати цим самим
приєднанням і переконанням європейців, [і ширинувати]
що і той воя розуми, український наріз не на-
буди ть ніби ви відомить від остаточної мети йо-
го національно-політичних значень. на що в на-
вій великий історичний хвилювання українська війна -
рова європейця, історичної нації, мучить думи
вдалося за вояку ціню. Митрополит вдалося гет-
мануванням роздирти дозвіл на задержан-
ня в лівонії цим самим 500 дозвіл олівців. 6 вер-
ний митрополит, який олівців олівцівими воя роєнів-
кі орди.

[illegible]

20 австрійського війська.
Дня 4 вересня почався евакуація, також
Стрия. Все посвідчено на товаришів, евакуація
переходить із відкритих возів т.з. лавор, потім
відправлено на Цюриху. Через Шонт-Лавор-
не-мукотів доїхав к Полю 5-вересня до Ва-
лунка - Громи. Після переїзду через Карпати

1) Сеп. 9

В этот день мы выехали из села в 3 в. от села
и поехали в сторону реки.

2) Сеп. 12

В этот день мы выехали из села в 5 в. от села
и поехали в сторону реки. В этот день мы
были в селе - были в селе. В этот день мы
были в селе. В этот день мы были в селе. (С. 5)

3) Сеп. 21

В этот день мы выехали из села в 4 в. от села
и поехали в сторону реки. В этот день мы
были в селе. В этот день мы были в селе.
В этот день мы были в селе. В этот день мы
были в селе.

Geschäftspapier Manuskript.

St



10



P. P. Wydawnictwo

"Czerwona Katyna"

Lwów - Lwów
ul. Limorowicza 20.

Einschreiben

Polex-

Abz.

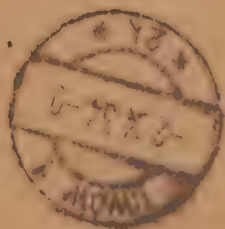
O. Dümin

Königsberg, Pr. 5

Georgstr. 11 1/2.

Deutschland

///



Хвалите Родины!

Востановлю у нас замісний, коли не
таку малу статейку і вже дозвале-
нє приймемо у її вступі, що вона
дуже прикритого, —

на де факто, - но не дуре по-
минусово, то а не по ми минус.

Друзю тому руде Хвалыну Редовину
Коли мої руки, що білять про чир. К. К.
може захопити і повинна на сто-
рінках літератури — є і правили, —
то руде і пром у поліценка не
кілька строк. — За цього і змилу
може і руде і правити. —
Одого, любого пошного

Sozilosent Jovan J. ap.

Яр. 7. II. 1930гг

Wm. R. R. R.

Про укр. стуг. Корпорації.

Нехай не вистрашує нікого, що „літопис“
зодується по-містити на своїх „сторінках“
кілька today загальних вістік про корпора-
ції. — Сама та назва є для українського
уха настільки страшна, що вже кілька
разів застановлювався над її зміною.
— Але не іде о назву, — іде о те, що таке
К!К!, кого вони гуртують та які ставлять
собі завдання.

Першим укр. Інв., яке був основане
на корпорацийних засадах се віденська „літ“,
яка дала численні кадри і середових лю-
дей. — Однак назви „корпорация“ уяв-
ляють ідеологічного, чи навіть
безідейного товариства, взоруючогося
today в часті на вибореній столітній
досвідом Німців ^{трагичній} — не спіраємо до
війни ніде. —

Щойно підчас народнього зриву основуєть
ся перша К! в Одесі під назвою „Торномо-
ре“. — За Одессою пішов ~~пшов~~ Київ,
а описля все розсипалося, — розлетілося.

Укр. академічна молодь, якої землі
окупував тотирокій ворог, аїцкаючи
границі рідного Краю іде на студії до
туркх Країв і там починає вона осно-
вувати свої Корпоратії. — І: Берлін, Прага, Бран,
Льоден і інші! |
В 1924 р. оснóвуеться в Данцізі
укр. К! „Торно море“, а в слідуючих ро-
ках скріпталізована ідея торномор-
ська — ширитьса на Познань, Краків,
Варшаву, — Львів. —

Потри К!К! „Торно море“ осно-
вуються на їх взір дальші ~~на~~ това-
риства з тоюж мийже ідеологією
і програмою праці, тільки під інши-
ми назвами. | Данціз: „Зарево“ і
„Тамга“; Краків: „Сян“ і „Хортмиза“
та інші! |

Клигем К!К! з „Зесть! Україна!
Товариськіє!“

К!К! ставлять собі за ціль виховати
людей Карних, відповідалних,
здорових тілом і духом, людей
з виробленим високим почуттям
гордості національної і особистої
честі, — людей товариських —
— братів, — і. Фройеновано тому
навіть назву не Корпорації, а „Бра-
терство“. — Які би себе взаїмно
знали, — шанували, любили
і готові були навіть до поївати
і жертви для брата — Корпоранта.

На так вироблених підвали-
нах можна буде пристійити ко-
ло до бурови великої бурівлі,
яка є саме остаточною і най-
більшою ідеєю укр. Корпоранта
та яка залимає погестне місце
у його клітці — а то — власна
державо — Україна. —

Щоби могли будувати, треба мати
 взір і план, - тому Корпорації
 повинні все повніше уважати сво-
 їм завданням ідеати і зберега-
 ти державно-творчу традицію, -
 традицію над вихованням своє-
 рірних Корпоративних звичаїв
 і традицій, - а через єдність
 і зоду хотять використати з укр.
 психіки дух анархізму. -

Та сторінка, а саме ідеання в К!К!
 і Братерствах! давніх Січово-Козацьких
 традицій приліпаче їх розуміється
 до сучасних і нинішніх обставин
 і це не першою значіння для самих К!К!

Виховується сталий тій ~~своїй~~
 і сучасних ідеологічних організацій
 який буде не лише уривати, але і вико-
 вувати укр. молодь в сім'ю озеріне
 ному, традиційно освіченому напрямі.

Тому не повинно укр. промаганням лая-
 тися, ми скоріше повинні ставитися до криво-
 раційного руху, тільки слідити за його
~~розвитком~~ правильним розвитком, а "Літопис-
 ний" у пам'яті покоління може зафіксувати
 дії минулого і сучасного нехай не жалиє
 своїх сторінок для тих, які розшукують
 текст за зміностями в укр. минулім
 та хочуть видобути з нього що найкраще
 для себе, та слідить за звичаями, від-
 давним зубатів~~х~~ козаків - до митарів "фе-
 лічної острони" та бажають сотворити
 новий такий митарівство ХХ. ст. -

Кабарівський Богдан
 старшинар К. "Зорно море" Краків.

Кагарівський Гогдан.

171

Гісна Краківських Зорне морців. i)

Ні дзенькіт шкла,
ні брак шабель,
ані обітниці дарів
нас не манять;
не наша ціль
мте пер мте з пугарів.

Ми через снів,
усіх віків,
славу традиції давньої
двигнем в серцях
і по ночах, днях,
силь гартуємо свої.

З рідних ген хат
 чужим як Кат
 давить змагання свободи;
 — мота їх мотать,
 глум їх протест
 не вбє в нас духа погоди. —

Гідно без вітраї
 браїові браї
 вкаже млах праць на руїні,
 „В руки дзгган!“
 — досвід — каган
 і труд наш увесь України! —
 Кр. 1930.р.

-
- 1). Кофда К! „Зорномора“ має свої пісні і мелини,
 які сївається при відкритях „Віз“ = ісходина: —
 З першої стріци застерігаються кроківотки Зор-
 номорні від приписуванням укр. Коріорантам
 давних „Буржівотки“ Кличів „Wein, Weib und Gesang“
 — до ні пїята ні дводі не з їх діла; — дїраи
 — „ні бриск ша бель.“ —



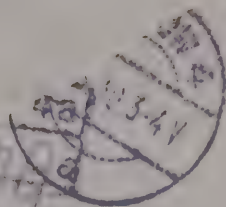


а. Д.

Wuy. Pau "Medakitor" 389

Lwów

ul. Ruska d: 18 / III.



76

Lebanon Bohol

Krochew

ul. Kingi 2/II

Уколи ~~то~~ порізи митна знов роз-
митна

~~На мандат~~ Над мандат ми і оццям
Тя на скривавлення оточах се-
(в нас ~~в~~ боїв.

О, як асмія рить мені всі муча
Торці, морнастий і щим пологам,
Радячи,

Як муча та віска каже і туча:
- "Торця знов!" Леи знов настуляди!"

Аж то був соловий ронь і ті ноги,
Уколи на ^{іма} смиссв Корсунь, Мавинь,
За здоро ^{іма} рука ще діт ^{Водя} і
Кликі лунати в селі: "Вшань!
(Повстане народ!"

Решається без марши
вечір зорі.

До тих борців, морини вост-
веч як востер
востер

З матисом на рідному братові:
- змислите, або наїдани ~~фат~~
висте порвисте! -

4 - 24

Строительству вилл торжественно

Богатый морской

свобода убого

Богатый морем святым у
бого.

Неусмирный дух власти
перо

Иде Портковом над Свечом
вилло.

Сов. Селыга

Занак (Корте)

Сопор : 1-68.



Рисована на основі
Топографічних
даних 1977. р.
А. Савен.

young person
not for a person
other type now
yes.

There are

to see.

looking young
person - to see
the person.

A. J. J.

1134 Stewart Rd.

О де ви, де ви гні Калитні,
Гні слава, величі, надії!

З екий то трастані затинний
Закін^{ули}~~не~~ ви ахор свій?

О, де ви, ^{до ви} ~~шлюб~~ гні Велікі?
Ах мого жадувати вас!

Ще там на обрії далекій
Вам прямиць вісний не погас.

Забутти вас немає сил.

Дяв всіх, хто там у нас брав,
Ви позгоріли між тисяч
У серці, у душі на гні.

Ви ^{св} ~~вернені~~ гні гудоті

Гні поривів, гудоті, гудоті

Так будуть вітати славу

Вражата нам побіду стравля.

O, got bee, ya - Gai Baruki?

інвалід

Сидить самотно в своїй хаті

І коротка тиха дні

Ваньки такі, як і слова ті,

Ще він розказує мені:

Все нашітало тав, як нині:

"Ще ~~у М. першій~~ ^{тешовні ниб. Або інак.}

~~М. нашітало тав по даним~~

~~М. бачиш, приступав село.~~

~~Іра то небувало свиса~~

~~І вояк не щавив нам втрат,~~

~~Він бував усі зумив~~

~~І да франта тав слав Гранат.~~

~~І са вперді перед нами —~~

~~Напов у хмарі тріснув грим~~

~~І бачив в горі фронтанам~~

~~Земля, огонь, залізо й глини.~~

~~Щось заперка мене в коліні,~~

~~Світ у вогні мекі пацетк~~

~~І схилився, вправ на ріні...~~

~~Не знав — немо, чи моті пер...~~

~~І міловки тавлю: Ах, як люда...~~

~~Хтось говорив... Ах, як село...~~

~~І маля розлилася груда~~

~~І врані, мов очам некло.~~

~~І вме без мене друзі дні~~

~~Пішли за ворогом з добрих ниб,~~

~~А & оставив у шпиталі,~~

~~У ~~поу тав~~ ^{слова} ~~матер.~~~~

~~Роз як ме бий мене мати.~~

~~Тод тав мав слово & поу...~~

~~Свогня-бар: & інвалід.~~

~~Ти виїду з хати на дорозу,~~

~~Ти крізь пилоту — ватків мій~~

хід.

John - Brown

A. K. K.

Acad.

Spokane

50

Jan. 1. 1933

83

Мий Боуно горний:

Сигав в Армада 4 м'ени, вугав
Л. К. Е там нагу "дугукиб", д'ли
"тан тисар" повинен гортиром
сиравиш. —

Моя проща: тисар кимко,
толки трошки д'люми а слова тисар
стоати а не потили; — тагир повинен
дуги трохи л'тмий, то цей на дугий
сторон показує дуги.

Полу та м'ени не вислав, в'ислав
до Армада, нагу примирити. —
Полу та м'ени не в'ислав?
Полу та " " позав богданови?
а д'ли? 2!

Полу та м'ени реферат драхмизми,
пронийти; д'ли утаман, то полисон
історі в історі Л. Калмис. Д'ли, м'ени
це х'ли не повний одраз, то все таки освизує м'ени...

М'ени, м'ени м'ени про м'ени тисар
Т х м'ени богато герон скажаш... та м'ени м'ени.

Про м'ени м'ени акав "тема" д'ли про
Постовка: соловка, про т'она м'ени-с'ени, про Ролма, праз-
никова, про м'ени м'ени д'ли д'ли і т. д. Про д'ли
іс м'ени д'ли д'ли д'ли і т. д. м'ени м'ени, то м'ени

мобавон доо карикатуры "н.н. годде 6 році" - думано,
мо і годі він такиміне. — Зависел на нинішньому
і догано ділове часу.

Пухайт догано: Приму Меді:
або сам сидес виступаєт або кажи
перови писати. Але не зможеть
писати. — Так не хрест, то розум
з Модоно, не виступаєт годі Меді
і конеш. —

Тимант догано і моди, він
цел року вже раз на серідо заарештован,
мо і сам він догано: Аліне.

догано догано догано
і весь так — мо коло Меді.

Моді вел

Михасе.

P.S. — як там Романові поховані на лані
і кози знові?

Дн П. Мст. Бровиаренкині М. Яковле М. М.
Бакі?

Нб, конеш!

Дані дж.

до Уряду Видавництва
"Єрвона Каміна"

у Львові.

Можед Видавництво рас відрізняти
зіг туду своєї праці п' видаю книжку,
теату не на замовлення "Єрвона Каміна".

Пропонує купити в мене і видати тв-
історичну драму (повість драматичну) з
Журя Деревина з Хет. Ця драма Жри,
називається "Єраид", шалює політично-
соціалістичні і релігійні координати в ро-
дішній масі на тлі імперіалістичних
централістичних тенденцій Володимира
Великого.

Попереджую про те, що Шановні Видавці
не знайдуть в драмі ані націоналістичного
парсу, ані дивних пригод, ані фантастич-
них тріків, ані апокаліпсичного екстазу
в Хет. на наших великих християнських.
Цієї драми: воскресити душу, сповіст журя,
боротьби і карєрні думання наших пред-
ків, зокрема Деревина. Може може бути
также: "Біасновенна зрада для журя!"

Чекаю на відповідь.

З пошаною

Авенір Романенко в.

Ветерінарія Кото Сарн.

26.1.29.

Високонважаючий

Наше Докторе!

Ах як не здивує Вас мій каючийся.
Змітивши етап своєї праці, хоту шари на-
малюю про переїзди мій, про своє
стбробігство в МВ. Також пам'ят-
ного дуб-бу річник Вашого журналу.

На жаль - ти потім тут виною, ти
Адриєнтрайз - я не маю навіть фін-
тсеи МВ, в кожному з моїх релі: З цього
1929 річника на руках у мене лише
книжки: I, III, VII-VIII. Будьте ласкаві,
гракуючи мене в матеріальному відно-
шенні, як свого коштовного стбробігства.
вишлю на мою адресу річника жур-
налу, що їх мені бракує до коштів. Кож-
ний з яких небузь ширкувань Ви не
можете - б на безплатний, як-би шовири
дарують Редакції; побіжуйте мене - експ-
ки я повинен буду зацікавити за одержані-
ттям. В кожній разі прокаю буду ви-
світлю і ласкаво углядати своє про-
хання.

Майбутні приєднання за офіційні
місяці цього року також прокаю висл-
цати на подану адресу.

З правдивого до Вас пошаново
Авенір Роконні де С.

Вережніа хоті Сару.

24.X.29.

M. O. HAYVORONSKY
P. O. Box 98, STATION D
NEW YORK, N. Y

May 6. 1933

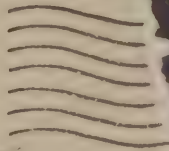
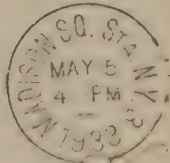
Мокно:

1. Не змиш - он ти гість мот
 2. мот
 3. м і на погарув з Рудницьким
 4. он гість 2\$
 5. он бугарин мот нисси
 6. он вислав моті літ. зєв. кармани
за мунушій і селерішній рік
- Як би преді ти і мола
рогун, до н і так бул моті
казена соака.

Маді, Любо, не жаль бути
Візьми мені сейчас
не мур мене полюбивши.

А перу

— (Михайло



Cherwonie

Katyna

87

now

Ruska

18

/III

West Galicia

Poland,

Europe

M. O. HAYVORON
P. O. BOX 98, STATION D
NEW YORK, N. Y.

Roumanie

Monsieur

Sviatoslav Laconsta,

professeur

à

Focșani

Calea Lucei Voda 46





До
Ув. Дирекції Вугавництва
"Першої Камени"

у Львові.

Панам Директорам "Першої Ка-
мени" привітання і вітання.

Важливо мені когось шукати про про-
даж своїх гради, то напевно віддав би її "Н.
Шестаку", що завжди неї завжди зарезервував.
Писав "Кур'єру" до вас, що всі вугавники є "Кур'є-
ри" і слідше всі місця на замовлення і на
рецензу Н. Дирекції. Своєю градою - по-
дією хотіла намірено вважати діючим в
загальному-спокійному атмосфері Ви-
давництва і грати йому в розпорядженні мате-
ріалів де що відійшли від протиположного.
Запритулює кожен раз Н. Дирекції
в переміну відповідей відповісти щодо протви-
дно, чим завжди нас глибоко пригніти вимуч-
кої рідності і вижити в суїцідальній мітєра-
тично-шестецьких проявах на загально-ура-
тійському ґрунті.

Відгін, Вельмишановні Панове, що в не-
газетній майбутності Ваша кожен раз і
брак тому експлуатують вас дивне, ніж Ви
соді чистіше, більш, ніж могло експлуаті-
рувати вас протиположних гради, бувшого спів-
родіюнка, "Нових Шестаків"! Саво!...

З повагою

Александр Кошмидиш.

Варшава. 12.XI.29.

9/1a

Х Тосзани, 26/2 1933
стр. 10х. Сакотару 13

Куріе!

30

Уже з по-
ваго на
з свитици
потомби. Доці се дістав а неакоб відновити
ен п. кланки дістав шон феломард. посылку, чи свити-
цини потрібні редакції, чи ні (а їх маю уже 42) ?
те, що не маю ніякої відомості, каже мені го-
тадубариса, що посылка не дістала а треба би
чекати її феломарду, бо розі мої припустили,
щоб редакція не відновила нікого богай в спра-
ві свитици.

Остан з правдивим новонамкн
Овасотсав Саллунга

CARTA 1

POI



Redakcja
"Czerwona Kalyna"

Lwów

Podwalie 7/III.

Хвальна Адміністрація Вуг. Кооп.
 „Червона Халма“ у Львові!

Отісний звертаюся з проханням повідомити мене, чи все видруковані календарі „Ч.К.“ на 1934 рік і чи „Мої столітні“ Михайла Береншицького поміщені в новий календарі чи може будуть друковані в Літотисі. Надто прошу мене повідомити, чи за вище згадані столітні призначено гонорар і якщо так, то в якій сумі.

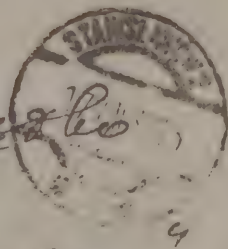
Тепер я пишу другу працю, якої змереком є також наші вишоломі змагання 1918-го років. Хоту її писати там до напечатання (можливо окремою книжкою). Чи прийме її „Літотис“? Яку винагороду мідби з цієї праці діляти?

На відповідь заучаю ось ці зарки і прошу наскоро мені її кинути затувати і висвітлити.

Саміс 14/III 1933

Всім з поважанням
 Береншицький Михайло.
 оп. Олександр

Милостиве Панагавануло



Господин Кемпер

Lwów

ul. Podwale 7/11

Antonijs T. p. m. m. g. l. y.
Oscar's Room
Hoboken



Хвальна Редакція Літописи
"Першої Палики"

у Львові

Дякую листівку з 28/8 одержав і виснажно
тепер 30 давних світилик із фронту УРС. По
використанню прошу їх звернути мені, маю
що вони не з моєю власністю і я прошу їх
звернути родичам по К. фотографу УРС. Костора
Тотоєвчука. Із усіх 30 світилик тільки 2 літоп.
написи на друці сторони а 28 без напису на-
писи і хита тільки від учасників або зі світ-
лик в Музею Наук. Тов. а ін. Шевченка мої розві-
дати це і коли вони висвітлювали. Як би мо-
розвідати це все, то прошу написати на дру-
гій стороні, що вони представляють.

У мене є ще 16 світилик із яких 2 вже були
поширені в Календарях Грв. Кал. і то одна в Кален-
дарі за 1933 (серпненьке весілля) а друга в Грв. Кал.
збірнику за 1918 на ст. 63 (схема на Грв. Кал.). Тільки із
цих світилик це світилик а) і Володимира Тотоєвчука,
що зшивав під стінкою в друці 1918 і б) світилик
УРС. Костора Тотоєвчука.
А дістав наступне число Літописи Грв. Кал за гра-

Рекв. ч. р. "Гусак" за першов і за виходуї
ще не дістав. Пропу вислати їх ще не а так
саме Канцеляр 1934. Прогнуату за 1933
вислати, як дістану позвіт вислати, промий,
тому що у нас дуже мало дістану такти
позвн.

Пропу мене побачити, що Хв. Редальюї
зробив з карасом, написави Н. про дої на
пуровані в 1918, ~~до~~ ^з вач переслав ще жи-
вншого року враз із першим 10. свідчаням?

Остат з плавиван побачиваю

Святослав Лавруша

Focsani
str. Alex. Lahovary 13
Romania

Пісня полярних.

Меня поймай писем Тих, что поехали —

— На даху, під похиланою стіною будівлі,
при сапках, пов'язаних ремешком, ~~або вантажів, або~~
із хороших ~~з~~ зв'язаних у сторону бічуга,

— У спеці по^{их}уджен^бі п^уска^х, при кістах коней,
на висохлих, засипаних пилом руских різок,
а ви^нь ~~ама^х~~ ~~у~~ ^удець і бреш^уць у місячні
ногі по^ходні ^ума^хми,

— ~~У~~ ^{Серед} випарх балматих друннів, на слогі, ^у місів, що тинуть від вогкої мряни, де ледь што-вищали брідуть у сінях між ~~вотк~~ вюбвз манти,

— У снігових просторах заходу, заблукані в
лищях тундр, де ~~лищях тундр~~ між корбали
сиді^в, що ~~завідали~~ завідали сліди обозу, нишпо-
рать і арбавлявсь лис.

Послухай пісні поляних:

[illegible]

«І як відбувається в своїй справі, ~~як~~ з якою
власне має до цього наслідок спокійно, так і ми відчу-
лися її підли своїми мислями, керуючи вірою, по-
дібною до віри малих дітей.

« Але ~~в~~^{кач} ~~в~~^{налива} ~~в~~^{мороз-}
них тугах, не стало ~~пориби й воги~~^{пориби й воги} — ~~ї ми~~^{ї ми}
~~покидали~~^у, щоб уникати ~~з~~^{Того самого вітру в дніях}

Петримо генер на пісковик навіях, ~~чи~~ серед
середовищ трав, ~~чи~~ в кущавинах напородей для того,
щоб кістки наші були дороговказом і значним
млях, якими ~~на наших сідлах~~ ~~наших в ідеї~~ ~~наших~~
прямувалими наші сини.

"Гриб за камі, постоїть каміни плещам, ми
демят пудині зробили ~~всё~~ плодотворно и ^{нагнати} ~~принимав~~
~~саме~~ час жив.

«Гриб за нас, ми идемо вас при мляхах, де
в нами идемо на вѣронос ~~ваших~~
(потому что) ~~идеми на вѣронос~~

«Отой переня ми ~~защити~~ ^{взятъ собою} и шляхом каменъ косятъ
ви гнѣдете ~~каменъ~~ ^{каменъ} до гнѣ»

Завтра же сразу мне кину
комм. шпиг. ио. забрала обр.
спигн. обр.

По сухих пісках поцупки.

— Я думаю, і забуваю
всі ці сильні і великі
дари мні. На пріям всё
всё жінка до хорошо дружбы,
жінка, до зубам і маленькі
дари. Врешті пріям на
на ногах, вмизна і на мні
і на, жінка на мні на
і вмизна і на і на на
вмизна жінка, на на на
дружбу на.

"I am big business a big house
image of the V, I think you go to
say he has a smoke.

96

тад і ми нішля вбачаючы
переламі вірою, погіршок зо
вірою маючы гімна.

"Ам вратамі не зможе дзеся
у маршэры тэрыі, покаян
чи воя - ми покладаю а
цього вірності з такою самою
вірою з душою."

"Держимо Тенер - на нішніх
виронах, чи серед сродних
трьох, яка в гукадних капо-
ротий - на мо - цього кожна
наші віраю дорожкозаканя,
цього казку ми маю.
Іхна маю мошні та наші
наші ми сідзати, наші
сиди."

"Ізій за нами, покісайте
наші широкі ми з емо
(аіспілізіт)"

негетамі зростає зростає
і прийматиме нас.

Зітні за, ми могомо зростає
негетамі зростає, могомо
за зростає могомо зростає
могомо зростає на могомо зростає
зростає:

Омо зростає ми зростає
а могомо могомо зростає
Зростає зростає зростає.

R. Kipling.

Дж. Герберт Радд
by. Kipling H.

всички

; 1904

- * Редраг Киндас аар. писменник (*
1865 + 1936) — единствено държавно мюсюлманско
Австрий. "Тиса поворани" характеризират
много не разобличава и дори Австрийски.

36 x 18

25
205
210
7108

7108 = 180
2880

10

Було це вранці великодня бої під Львовом 1919.

III. Курінь 24.п.п., пробившись через ворожий перетин у Козельниках, зачав нові ґановища у збуді. Противник окопувався на лінії збудницького сфільваржу, а ми намірдені од його на висоті місцевого костела.

Стрільці забавили, що ворожі скорострільці згущаються над одним нашим полонетим, який тягав за ними „максима“ та й двигав стріливи.

Щоб його увільнити, вибрався по ворожого скоростріла Бур. ст. дсе. Василь Тлацук із стрільцями: Дмитром Старуком і Степаном Розвадовським.

Доходило полудне найпроуд гарне полудне. Геройська трійка райдухів ~~оббіла~~ горбок зручно закрадалася позакати-дерева до ворожою ґановища. З затертих віддихом ми слідкували за їхніми рухами. Скрилиси. „Максим“ не переставав парити засипувати нас своїми кулями.

„Вернутесь, мчі?“ не сходило нам з думки.

Чароз „максим“ чечаре підрізаний замовк.

Кілька хвилин пізніше він був уже в наших 93
станційних і зараз же випробовувала його трійка
Трифонула його до нас трійка відважних германських
сміляків, що частю германських сміляків,
що краді „максима“ припровадила до ув'язненого
стрілця Б. Станіславівської роті, принесла одного
німецького кріса, декого набій і одну протигазову маску.
За водичу вони були перед удачною протинаєю.

В московському полоні.

(Споми́н Ю. С. С. Мико́ла Келі́рнов)

Осіню 1916 р. ми Ю. С. С. стояли фронтом в Хотуторах біля Берестя. На ~~правому фланзі~~ від нас були турки, а на лівому мадари.

Одного дня повели нас скільки сильний наступ на турецькі позиції, баталюючи в тому місці прорвати ворожий фронт. Оскільки їхні зусилля були даремні і вони вели наступ на правий від нас, де були мадари і дійсно в тому місці вдалося їм фронт прорвати. Рівночасно заатакували вони стрілецькі рови з переду і ми по довших і ватких змаганнях оточені саудатом турецьким кинуті зброю і йти в полон. — Ідіть к нашим на чай! — кричала до нас саудатка і наскоро погнали взяти московського фронт. За раз таки в окопах зривали нас, шукаючи ~~захисної~~ зброї, при чому забрали багато кишеневих різей та побити деяких стрільців прикладами за опір. Рівночасно кинули в деяких частинах сунути положені...

— Якої полк? — радісно і цікаво питали нас саудати. Оскільки ніхто не признавався, що ми є Ю. С. С., бо ще перед тим ходили слухи, що москалі дуже змушували нас стріляти. Тому деякі намагалися вбавити мадари, деякі подавали як свою частину 1-й полк, а ще інші 35-й ребемент. Ще перед тим багато стрільців побіжидало від себе стрілецькі відзнаки, Кореспонденцію, а то й шапки. Було дивно, тому замислюючи ми попитали на голови військові шапки (штурми)

По ревізії нас усіх полонених (кілька тисяч) погнали далі. Крім нас стрільців були інші полоненіми також австрійці та мадари. Ще далеко за фронтом довели нас австрійські франати і шрапнелі.

Під сильною ескортою прибули ми до містечка Козови, де і перебували в двірських забудованнях першу ніч в москов-

своєму полону, під москівським Каравулом "...

Скоро ми розвинулися, нас усіх вигнала стіжина на збіг на широкій майдан. В тій хвили вийшов до нас москівський офіцер і крикнув:

- У. С. С! Збірка!

Ми всі здивувалися, бо думали, що ніхто не знає, що це У. С. С. Не видно ніхто і не думав ситав... в збірку.

- У. С. С! Збірка! - повторив офіцер бурхливої приказ.

Ми почали здивовано поглядати один на одного та покручувалися, бо не знали, що маємо робити. Коли офіцер побачив, що ніхто не рушається, повторив в регі приказ. Потім без вагання зробили збірку.

- Австрійці! Vergatterung! - крикнув той сам офіцер, коли відійшов кілока кроків на бік. Австрійські вояки пішли за нашими прикладами. З кімні офіцер звернувся до мадярів і такот зажадав збірку в мадярській мові.

Коли всі полонені стояли в збірці, офіцер попросив нас по... харчі. Зусадом, пометив якісь буханки але на місці видати. Там відгукнувся по 8 осіб і давав на кожних 8 осіб два хліби і великий котлет... в який наливали нам борщу, а отіла каші.

По спіданню ми рушили в дальшу дорогу і по Київському ході ми прийшли до Вологди. Ця та подорож була дуже ватка, бо то була вже пізня осінь, сік холодний дощ, а наша ескорта ще за Тернополем побіждала від нас кони, шабля і ин. так, що ми поперемікали і поперемішали.

В Вологдських переполували ми в військових касарнях. На другий день рано вигнали всіх на позір і почали записувати тих, що хотіли слугити при санітарній службі. Зголосилися тоді 120. осіб, між ними і я. Всіх нас завернули зараз до Тігвологськ, а решту, що до санітарної служби не зголосилася, почали виводити в Росію...

В Тігвологських поділили нас відділ на дві частини і сказали, що маємо повнити службу по добі зі зброєю, вивчали нас в парні видали нове білліє поспіль та заквартирували в якихсь педів... ських домах біля епітанії.

Наша санітарна служба полагала на тому, що ми вимагували з в'язнів ранених москівських вояків, що придбували з фронту, або заважували тих, які нам злихитали, чи перевезли їх далі в Росію. Обидві частини приділено по двох командах і всі і мали намір над нашою роботою. Крім харчів

ми ніяк не нагородили за нашу службу не діставали, але гроші ми мали з боку". Харч нам був такий: рано чай з цукром (зкуски женью) на обід суп і каша та шматок масла, на вечерю суп, а після того ще по 2 сирни хліба. Поводилося отиме добре, бо порція невелика і харч добрий.

Знаючи ми вивчалися добре зі свого завдання, одначе з нас забилось, захитався до "ципліни" (в дійсності її не було). Доводило до того, що ми деякі відмовилися послужу Командант і ходили бездільно по місці. Щоби цим зупинити, наш Командант взяв на себе і перевів на нас нумерацію. Він попросив нас до друку нумераційні таблички і як тільки зупинив кожну на місці, записував число (особисто всіх не знав) і описав Карав. Одначе нікого не намагало, бо впрямці зміняли собі числа і Командант не міг ніяк дійти до ладу.

Багато впрямців вивікало з Підвалювськ на села і там ними інкогніто, як сани господарів, або каловки дівчат та наодинці, тому, що там тоді квартирувало московське військо.

В Підвалювських через цілий час нашого побуту отав 47-ий полк ніхоти, в якій була дуже багато українців так мити відомі, як і мити офіцери. В нашому таборі половецько кілька стрілецьких одділків, які їм наважало зносити з офіцерами 47го полку, відвідували одні друзі і всі час дружили зі собою ними. Згодом з'ясувалося, що і наші Команданти не були Українці, одначе до українців не признавалися, лише до "хаків", або малоросів". Одначе нам вдалося їм обвідати (уточню) з великої трізнаці, так, що їм вони погали себе вкінці називати українцями. Так само вдалося нам обвідати тих солдатів-малоросів, які були разом з нами при санітарній службі. Настала Революція, а з нею повільно великі віз, маніфестації і т. ін. Яку велику маніфестацію устроєно в Подольських на вулиці. Прибути також 47-ий полк ніхоти з Підвалювськ. Полковник (українець) закликав збірку свого полку, а також тих солдатів, які були з нами при санітарній службі та закликав нас полонених, щоб і ми взяли участь в маніфестації. Ми мали йти на переду наші та співати українські пісні. Ми, очевидно, дуже раділи на це згодилися.

Наші ми прибули до полку, полковник стояв перед нами

зібраним на майдані і сказав:

— Хто українськ, той виступає наперед!

У тют ми побачили щось таке, що був для нас і рад, і болюче: наперед виступили тільки саодати, що працювали разом з нами при санітарній службі. Радість тому, що наша освідомлююча робота не тільки марна, а болюче, що на цій саодатській хор він був злитий наймен з самих українців, небуло ще цієї свідомості.

— Хто малорос-виступи! — сказав полковник...

Виступила тільки більша половина саодатів.

— Хахай, виступи! — докинув ще полковник...

І виступила решта саодатів-українців.

Потім полковник почав їм відзначати, що нема ніяких малоросів і хахай, що це все назви хитро придумані москалями, що є тільки один великий український народ і т. д.

А потім промовою полковника ми пішли з полком до Володимир. Гоголю ми Сприслухалися співавши українські пісні.

В Володимирі ми застали масу війська і цивільного народу, що прибули маніфестувати. Українців вітали оплесками і окликами: слава їм ура!

На майдані стояла велика трибуна прикрашена українськими національними прапорами, з якої промовляла до зібраних багато промовців. Прикриті зависли на трибуні якісь кацай і почав промовляти за єдиную незалежність. Потім наш полковник крикнув до нього:

— Зази з одгудова (а гоголя) слово шамсов зину!

До наших промовців, що дуже зворушили присутніх, ми з великою радістю в серцях і нісиди на устах вертали домі. Маніфестація мала дуже інкозантийний вигляд, спеціально українці пошевелили дуже гарно і розійшлися з неї підбадьорені.

Зараз після маніфестації почалася сильна українізація між саодатами 47го полку. Офіцери українці з інших полків почали організувати чисто українські відділи, пішли в рух українські виклади, відгук, абітація і т. д. Таку саму абітацію почали москалі, щоб цей рух українців сідаранізувати. Між обома таборами почалася боротьба, ненависть, провакація... у війську втворився непослух, гризид, словом: хаос...

А в містасі наш відділ санітарної служби, положених у С. С. майже весь розбігся. Деякі пішли на ^{век} Україну, частина розійшлася по господарях, а решта (між цими останніми

й а) перекралася через московський фронт, що був в те
роки в неладі, і опинився на австрійській боці. Тут нас
арештували німецькі застави, через ~~які~~ ми зазнали ще
немало турбот і неприємностей від німецької і мадарської
війська, аж доки не втікли з їхніх рук. По тій утраті ми до-
бралися до Пасочної, де й зголосилися в Команді Коша
З.С.С. —

Фр. Н-К.

В Московскому полку
(содержит 7 с. с. Миком
Нарного)

Спрівені Маротрак ратує сотауко.

Довиний час уже нічим кривали бачи
між бережками в 1916. р. А найближше спривенської
молодої крові вважно в пору Лисаю. Бо кривні
лиш там змочилися: проти одного спривенця
ставало пероз по 10. і 20. москочів. Це просто чуду
було, що молоді хлопці не стрілки видержували.
Не диво, що коли приходила хвилячка відпочинку, чи
такі в окопах, чи в занасі, то кожний падав, як сокира,
і в менті засипляв російським сном, з якого —
будили його омерзи і покази до далішніх протипротив.

У таку тяжку і кривали змочили, у час хви-
левої передимки, дістані І. Сотня у. р. р. з дава
заслужений відпочинок. Перейшла в недалекий
яр у занас. Правда, в той час і в занасі не німло
з медем... Пероз москочі скрали так прахиль-
факатами, що кожний вояк би був в самах
окопах, і прокинувся всі занаси на світі —

Ним разом здавалося, що хор одна-дві порі
перейдуть у цупою. Але не тільки здавалося так.
Бо не стривенці добре не розгостилися, як цім
сотню затривомено до світлом і відразу треба
було так розбудитися до протипротиву. Бо
по боках неско-мадаровки відділи піддалися
москочам, котрі, користуючи з цупої, кінної
мряки, повели наступ і загрозили позиціям у. р. р.

Сотня відразу німла на батвиста. Довиний
час ішов завзятий бій і ~~тут~~ вкінці здавалося, що
спривенці перемогать. Та москочам прийшла
велика підмога і в одній хвилі молодечая
змінилася в некорість стривенців. На добавок бивши
цупт москочів отрунув уже сотника (дудинського)
з кінною стривенцями. Ситуація стала дуже крута.

Та пароз засфуркотів лишком стривенський
кріс і москочі стали падати на землю, як сном.

Не стривен І. Маротрак (з наба), міхувши кінною
москочів батвистом, узнав про роботу за добавку,
так знавав Кріса обома руками за дулю, став
валити по москочівським головам, як добачено.

Сімом москалем розтерених чоботів,
кілкот прогномислив і в одній хвилині перема-
лив перемогу на наш бік. Москалі зрозуміли
як замикотизовані, а дані - маючи каротрака
за якого характерника - допомоглися, і стали
подаватися в зорд. Ресна сирівців у хвилині
зорієнтуваності в ній річ, насерпн не
символічне на москалів і в короткій оманувати
позицію. Сирівців Маратрак і даноше крутих
свого "милко", і навіть рахенні, не дбат
москалів убив.

За цей героїський учинок іменовано
стр. каротрака вістуном і наділено медаллю.

Данки
нації

няття ~~нашої~~ держави, що не лиш топографічним осідком
людей і родин ^у збиранням засобів ^{на} прожитку, ~~але~~
~~нашої~~ ^{нації} ~~держави~~ ^{нації} ~~спільним~~ ^{спільним} інтересом жит-
тя, завданням перевести у дійсність тяжку науку не лиш
кріпавих змагань, але досвід свого людства. Він каже,
лише у своїй батьківщині - державі зможеш захити свобод-
ним життям. Лиш той у кого батьківщина свободна, може
бути повновартним горожанином. Ато має державу, має і ^{до}стою
для життя і творчої праці. Свобідна батьківщина - це вог-
нище людського життя!

Горі
Історія ^{теж} ~~учить~~ ^{учить}, що як що людська цивілізація має
розвиватись, вона не може лиш підсилюватись одним вог-
нищем. Для цього треба багато ^ю вогнищ, які в взаїмних су-
перниками і які піддержують вогонь, забезпечуючи ~~жизнь~~
його існування, на випадок ~~якщо~~ ^{якщо} одно з вогнищ погасне.
^р ~~Вальс~~ ^{Вальс} каже: "Нації є для цивілізації тим, чим
роди для звіринного світа; вони є різноманітними досвіда-
ми в найчисленіших напрямках, щоб життя і культура
лику вони несуть у себе ^{в собі} - не опинились перед ^{сиротською} ~~невиласною~~
стіною, до якої може довести рух в одному напрямку. Про це
свідчать могутні імперії, що розпалися, великій цивіліза-
ції, що перестали існувати. Про це говорять теж живі си-
ли народів, що устоювались, творили і не дали застатися
світові в безодню варварства."

жертви
двадцять останніх літ ^{це} для всіх українців ¹⁹¹⁵⁻²⁰ століт-
тя досвіду. наука заплачена ~~великими~~ ^{жертвами}. Вони не
~~пропали~~ ^{жертви} на марне, ^{жертвами} ~~жертвами~~ витичено шляхи для по-
ходу цілої нації. У жертвах тих ^{наблиз} ~~об'єдналися~~ ^{всё} весь народ,
на сході і ~~заході~~ ^{на сході і заході}. В двадцять ліття великих дій пригадують-
ся слова грецького філософа Геракліта, "що вогонь
з початком річей". Належить теж запам'ятати слова англій-
ського історика і філософа Джона Рескіна: ^{у всіх}
^{догідних} ~~підзнав~~ ^{підзнав} а, що ^і ~~що~~ ^і ~~визначили~~ ^{визначили} всіх великих
націй ^{постала} ~~постала~~ ^{у війнах}. ^{Війни} ~~їх~~ ^{їх} ~~були~~ ^{були}, ^{мир} ~~мир~~ ^{з'явився}
^{у війнах} ~~випливали~~ ^{з війни} ~~з війни~~ ^{з війни}, ^{одна} ~~одна~~ ^{одна}
^{своєю} ~~своєю~~ ^{війна} ~~війна~~ ^{створила}

Два епізоди

Спомин.

Написав Я. Г. С.

Було це в зимі 1918 р. Поляки заняли місто Белз, та посунулися над ріку Буг. Під польським напором українські частини розсіялися. Саме тоді десятник Заровешний, родом зі села Жужеля, пов. Сокаль, впав на помисл прогнати противника зі с. Жужеля. В Жужелі стояв тоді польський штаб і около дві тисячі добре озброєного війська. Крім того в цім було около 500 підвод, навантажених різним, військовим добром і зброєю.

Десятник Заровешний вибрав 20 охотників, з якими він рішив напасти на Жужіль. Всі знали, що в Жужелі перебуває велика, польська сила. Тож всі назвали дес. Заровешного просто божевільним. Деж з 20 стрільцями робити наступ на село, у яким кватирує дві тисячі війська. Колиб наступ відбувався в ночі, то ще казали, булаб якась маленька можливість успішного нападу. Але нападати серед білого дня, це просто божевілья. Що тих 20, навіть найхоробріших, стрільців може вчинити в обличчі ворога, що має около дві тисячі крісів?

Тоді десятник Заровешний сказав, що коли 20 вибраних стрільців не хотять іти у наступ, тоді він один свій плян переведе і покаже, що ворога вижене зі села. При тім він у подробицях подав до відома свій плян. Плян цей полягав у тім: до села мало віхати два господарські вози, наладовані сіном. На кожному возі мало заховатися по 10 стрільців з двома скорострілами. Візники мали бути одіті по цивільному. Десятник Заровешний припускав, що польська стійка не зорієнтується у підступі і пустить вози з сіном до села. Колиж би польські вартові пізналися на підступі, тоді зразу їх повбивати і почати наступ на село. Наступ мав відбутися о год. 12-й в полудне, саме тоді, коли війська противника мали обід.

В означений час до села Жужіль віхали два вози з сіном. Польські вартові впустили вози в село. Скоро тільки вози доїхали до того місця, де кухарі роздавали з кітлів обід, з двох возів, зпід сіна, зіскочили 18 стрільців а двох почали з возів пражити зі скорострілів.

Річ ясна, що серед залоги настала страшенна паніка. Всі розбігалися куди хто міг. Залишали оружжя і все військове майно і відступали до Белза. В Жужелі оставили 99 трупів, кілька сот ранених і около 500 навантажених підвод.

Після того бравурного наступу десятник Заровешний наказує наступ на місто Белз. В наступі гине геройською смертю командант Заровешний.

Решта до міста не дійшли, бо затрівожені в Белзі сили їх відперли.

Наслідок цього бравурного та успішного наступу на село Жужіль був такий, що польське військо, що було розташоване над Бугом, на лінії села Безуїв, Жабче, Муроване, Острів і Кристинопіль, мусіло відступити з лінії Буга аж до Белза, себто 20 кілометрів. При відвороті вони понесли дуже тяжкі втрати.

В тім самім часі, як польське військо відступало з лінії Буга на лінію Белза, зголосився до команданта куріня, що оперував в околицях фільварку Владиполя, посілости дідича Оскульського, стрілець Іван Запорожець і просив команданта куріня, щоб дозволив йому взяти один скоростріл і напасти на фільварок, у яким розташувався один баталіон з 8. машиновими карабінами, 15 волами і 4 військовими кухнями. Запорожець хотів зробити зі скорострілом напад на фільварок. При цім своїм нападі не потребував ніякої помічі.

Командант куріня, пор. Н. Н., знав добре Запорожця і, міркуючи, що шкода доброго вояка і скоростріла, відказався дати Запорожцеві машиновий кріс. Командант був певний, що Запорожець нічого не осягне, крім своєї смерті. Командант куріня ще й тому відказав, що за кілька годин сподівався прибуття свіжого, заповідженого куріня, з яким він хотів напасти на фільварок.

Однак стрілець Іван Запорожець був не з тих, щоб так скоро понехати свої пляни. Він взяв з підводи з чотири тузіни дуже голосних ручних гранат, звязав по одному тузінові телеграфічним дротом і лісом пішов в напрямі фільварку Владипіль. А треба знати, що фільварок Владипіль був серед ліса.

Під вечір наш стрілець Запорожець підсунувся під самий фільварок. Було темно, а то тим більше, що вікна домів, де розташувалися ворожі сили, були щільно позаслонювані. Кругом фільварку стояли ворожі стійки. Біля хати, коло дверей, де кватирували старшини, стояли два вартові. Запорожець підсунувся під квартиру старшин з тої сторони, де не було дверей і вартових. Він привязав чотири тузіни ручних гранат до паликів, якими була піддержувана солом'яна загата. Відійшов на яких 50 кроків і потягнув за телеграфічний дріт, яким були пов'язані гранати. Настав страшний гук. Хата розлетілася на кавалки. Ворожі вояки у нечуванім переполосі розбіглися.

Handwritten notes or markings, possibly including the letters "K" and "S" in a stylized script.

[illegible]

[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. Some words are difficult to decipher but appear to include:]

[Faint red ink markings or corrections are visible in the middle section of the page.]

[The text continues in a cursive script, becoming increasingly faint towards the bottom of the page.]

2
Низьке по мові
запевняючи, в а-
но дім, пилоса
даєся відданою
бору від усіх
— 4 км. дві пиреда
оно проведених день
у дім дві пиреда
і маж, уранці
і зно здені — все це
~~вироблено~~ вироблено
на ма разне доро-
вня середина ~~вироб~~
~~архоні му~~ ^{показаний} ~~вироб~~
~~вироб~~ ~~вироб~~ ~~вироб~~ ~~вироб~~
іх переведені ~~вироб~~ ~~вироб~~
сильні ~~вироб~~ ~~вироб~~
близько славного
Баден-Бадену, між
моя дім ~~вироб~~ ~~вироб~~
і збіжжаних до
Панчани на роботу
Котлову ~~вироб~~ ~~вироб~~
новітні ~~вироб~~ ~~вироб~~
місця, здаєся
вжеко шварцвалд-
свої гори, а ~~вироб~~
в день у дім чини
у гармані ~~вироб~~ ~~вироб~~
верде, ~~вироб~~ ~~вироб~~
день на ~~вироб~~ ~~вироб~~
армизуві ~~вироб~~ ~~вироб~~
і да ~~вироб~~ ~~вироб~~
тях усе ~~вироб~~ ~~вироб~~
моя ~~вироб~~ ~~вироб~~
на ~~вироб~~ ~~вироб~~
ке ~~вироб~~ ~~вироб~~
са ~~вироб~~ ~~вироб~~
праця ~~вироб~~ ~~вироб~~
був ~~вироб~~ ~~вироб~~
це ~~вироб~~ ~~вироб~~
вони ~~вироб~~ ~~вироб~~
моя ~~вироб~~ ~~вироб~~
в оці, ~~вироб~~ ~~вироб~~
качуть: "А ви,

148

148 ~~148~~



148... 152

168

^{12 грудня}
 Провидок гармат Горнощилників
 з ворожими намірниками.

Поли знова почали військові дії з большеви-
 ками, після перемир'я у лютому 1920 р., Горно-
 щилники дістали стійві військові завдан-
 ня з козакою дивізією ^{ос.} Дровлева, яка вло-
 дила в склад нашої армії.

Українська Армія, не витримавши ворожого
 натиску, відходила на захід, за нею посувалися
 большевики, а у їх заплісній йшли кінна
 дивізія ^{ос.} Дровлева, а з нею Горні зі своєю
 кінною батареєю.

Минало с. Нова Гута, за селом ліс, а ~~т~~
 ним іде залізничний шлях Проскурв-Жмиринка.
 Один з полків Дровлева з батареєю Горних в
 авангарді. Як тільки вийшли з села ворог
 засипав нас кулеметним вогнем, полк розв'язу-
 ється в лову, батарея дає стійку в нападній
 ворога, хотів було не бо ще не багнеть. Ворог
 замовчав, певно був якийсь роз'їзд ворогів.

Горні з ліва по ній лісом переходять повдну,
 через яку разю прокодились залізничні і скрива-
 ються з огей. З огляду на близькість залізничі;
 де несподівано може з'явитись ворожий
 танкерник, батальон міняється в долині. За
 хвилю дійсно сунувся більшовицька „Буретта“.
 Коли вони пройде повдну, шириною на шир 100
 метрів, сховається з асших огей, а за лісом
 тих відкритих полів а на німе Горні! Мах!

Героя газматта зривається з передю і огля-
 по прдмому грібнику, по бронепотязу, відудав
 і при звертати вт, ривті газматта наказ
 на-ліво кружати, і стати на критій позиції і титоне
 вогонь. Біль газматта міняється обидва нід
 • пошанного Кор. Головка. Усе другим стрілом
 підбитий паротні танкерника, який став бездуху
 • не дійшовши і до середини повдні. Броневик
 відкривав ураганний вогонь по нашім гармо-
 ті, від вибуху ворожих стріли, похилившись

коні, яких їздів невеликі опанувати, відводило
 голлопом до села, не відгортаючи козицькі нерви
 бурною волі, ховалося по ровові, білих гармат
 залишалося хор. Головою; набуток Голомдовестий.
 Закався црже не на тиши, а сміх, воротий
 панцурник засипує нашу гармату з топірок
 гармат і з правого боку сігуть 15 кулеметів,
 та зліва стріли наших цржів прилуч-
 иться вороги заповсати, ще не встигли
 реліти наших гармат стати на пози-
 цію, як "мобарі" козали утікають з Преве-
 мачогом його наші. Ситуація уряджує
 два цржі, цржі виконали свої завдання, набли-
 женомим, безвильним багатом наших позаків,
 які понали до Бельшевузкого положу. Куди того
 в наші руки дістався. Прислужу "Красноармію"
 № 34 з 4-ми гарматами, 30 кулеметів. У нас
 обійшлося без людських строт. Не мали ми змоги
 забрати панцурники, бо коли наші Превеки взу-
 кодили позривали за собою міст, а направили
 небудь хасу, тому лусали його зірвати. Ф. Гонтя.

МИХАЙЛО ПАЛІЙ-СИДОРЯНСЬКИЙ.

"ІСТОРІЯ ОДНІЄЇ ВАРТОВОЇ БУДКИ"

/ З моїх споминів /.

Український чорнозем з давен-давен родив пшеницю, яку так смакували всі народи, населяючи бувшу Російську Імперію. Ні для кого не є таємницею, що бувша російська гвардія в більшості своїй складалася з українців. Є доказаним, що більшість підстаршин у бувшій російській армії — були українці.

Про одного з таких, тепер вже небіжчика, я хочу Вам, дорожчез читаті, розказати оцю маленьку історію.

Однією з найліпших частин української армії була перша Запорізька дивізія, в складі якої був до мене знаменитий, для таборян, у польських таборі Стшалкові, козак Панахида. Здоровенний, кремезний хлопчисько' зі здоровенною головою; носом від перепою сизим, нагадуючим бараболю; з вищерісними зубами — Панахида був цілковитим типом улюбленого таборянина. Я кажу "улюбленого" тому, бо Панахида був найсприятівішим козаком у Стшалковських таборі й те, що не хватало для примітивного козацького господарства, Панахида завжди діставав. На жаль, для Панахида не було: все, що потрібувалося, мусіло бути для "товариства" — придбане.

В ті часи Панахида принципово не признавав чобіт й через те ходив у величезних дерев'яних американських кен'гах. Мундир його з часом зовсім порвався й тримався на здоровенних плечисках Панахидиних Бог знає чому, як він сам не раз казав, бо нібито, як-би було тепло', то-й мундуру зовсім не "полагається."

Сорочок Панахидина зовсім не визнавав, бо цілком філософічно обгрунтовував, що якщо-б її білою не одягнув, вона раптово міняла свій колір на чорний, — а після цього таборяни йому набридали заявами, що він за собою не добре слідкує, не перучи вчас своєї білизни. "Ліпше нічого, чим чорна!" — не раз казав Панахида, розідруючи сорочку у — десяте, на онучі, запевняючи при

ньому всіх, що він є найщасливіший у цілому світі.

Найбільше всього у житті, любив Панахида своїх таборян. Любив їх він всім своїм серцем, — без них не міг прожити дня. Ще у-досвіта зачинав він, як сам казав, ходити по своїй "парафії". Голодний, холодний ходив він від бараку до бараку, щоб тільки поговорити зі своїми земляками по табору. Панахида був найліпшим додавцем палива для таборових кухонь. Паливо принципово додавав він по найдешевшим цінам, роблячи тим "кокуренцію" спирт-ному ^{рудовитому} ~~спиртному~~ ^{Довалюві}. На дні ^{нишпорив} ~~Панахида~~ по таборі, ви-мірюючи монту, коли можна було витягнути шпалу, одірвати дошку, кілок — зрагати все те, що не міцно було закріплено чи прибито. Але все має свій кінець. Запаси палива швидко вичерпалися в та-борянн опинилися у критичній ситуації. Міг виникнути з цієї по-милості ситуації тільки один Панахида — він думав, гадав, комбі-нував...

Одного разу, проходячи біля вартової будки, яка стояла у го-ловного входу до табору, Панахида своїм практичним оком побачив, що будка, як крихке створіння, не дуже — то міцно тримається зем-лі, і "знав-и", що це якості дерева має вартість не малу; а сухі дощечки, з яких була зроблена, просто засліпили очі Панахиди. Він уперто вирішив у ночі будку "ліквідувати." Ще-з вечора Пана-хида почав чатувати на вартового, який ходив від будки понад — дротами. Виходячи монт, коли вартовий відійшов від будки, Панахи-да зі шкорою серни вискочив з бур'яну, вискочив у будку й при-тис до дихання. Переконавшись, що вартового стало не видно, Пана-хида випростовався, для цього зазвичай відкашлював й переохри-стившись, взяв будку у середині за перекладину й, "садакув" прохо-гом до бараків.

"От їдять тебе мухи з комарами! — і титка яка, апарема!" — буркотів дорого Панахида. За якийсь час, вартовий, зробивши об-ход повернувся назад й у вечірньому сутинку з жадом побачив, як будка рухалася в напрямку до бараків. Переляканий вартовий ніяк не міг собі дібрати розуму. Різкого страх його пройшов. "Стуй! Сондом стшешаць!" — несамовито перевіряв вартовий, намагаючись,

Пам'яті - сиротанство
Історія офіційного варту
Держави.

як надзвичайним криком, себе трохи заспокоїти. Будка ще дужче „шкурнула“ до бараків.....

І невідомо — так-би була будка й пропала, якби не те, що Панахида ніяк не міг протиснути її до таборових дверей. Дуже вже була велика будка.

“От лише година! Нілісенькій! Деня товчешся як у ступі, а тут тобі ще клятві антики не дасть й дощечки на розпал примістити!” — Сурмотів Панахида, коли його, всього моврого та заспаного, витягнула з будки ціла польська патруля.

Заспокоївся лише Панахида у “паці”...

Чехословаччина.

Прага, року 1984.

Палій-Сидорянський.

Велимишановний пане редакторе.

122

Засматуючи Вам шановний пане редакторе
мій мимовільний виступ зі споминок, історій вар-
тової бурки маскаво приду помістити її в
найбільшечім числі Вагрово поурману: „літоне
червоної каміни! Бурки на увару моперенні ма-
трер'яльні змодні як у Вас там у любові, так
і у нас тут у пруді, пруду Вас іде 'вко-
рдо, який мені буде пам'яті, зарахуванн
Вас маскаво не передплату Вагрово поурману,
починаючи від початку 1984 р. Як що Вам
шановний пане редакторе, буде потрібні
подібні моїм усім востані, з мій, так яким
споминок, то прошу не відмовити мене по-
відомити на адресу: Олександрівна Річка II
Варшавська 13.9 Ін. М. Річ-Сидоріанку і я не-
маю спрости Вам дякуючий шанувальник. Що
торкається коментару, то я зводен про відбіра-
ти від Вас, Вагрово видання, як то: пер-
шим, та рішечо востані літературою на
визначенні.
В вітчуванні від Вас шановний пане редакторе
скажу справ, прийміть від мене задоволення у
вашій до Вас повазі

Прата Михайло Павло Річ-Сидоріанко

19²/_{IX} 34.

Prata VII Sławkowska ul. 13

а. р. Річка.

С. С. Р.

Вельмишановний Пане Сотнику!

Виконуючи Ваше бажання заслав поки що два випадки з життя Житомирської спільно юнацької школи, що могли би бути уміщені в "Календарі Ч.К." на майбутній рік.

Таких випадків, побутового як Т. Останчук та героїчного як ось з Кіутою, про останній вислали українським часописи в Рівному, Тернополі та після в Каміні ще в 1919 році, міг би подати для Вас чи мало, бо довелося знати їх по посаді командира Запорізького полку (імені кошового отамана Костя Гордієнка) який звали просто - "Гордієнковцями", командиром Житомирської спільно юнацької школи та після Волинської групи в яку входила така добра частина як ось "Сіра дивізія", а потім й по посаді Воєнміна.

Не подавав їх доси, бо в календарі містилося більше випадків з життя Наддністрянської армії, УГА.

Де які з випадків з життя "Гордієнковців" знайдете в моїх споминах ось як випадок з млином у Солониці, та у гірському проході під Алуштом, їх можливо належно обробити.

У тих випадках що я подав, звичайно може і необхідно буде де що витрусити як що місця не дозволить вмістити без змін.

То до статті до календаря, то може не псувати Вам загального характеру, присвяченому річниці 20-ї ух! 1917 року й подати Вам де що з цієї епохи?

Коли я вказував Вам свою тему, я не знав про передрішений характер календаря.

Дякую за одержання грошей віа Хуст, у сумі 100 к.ч., які пришилися до річи у наших веселих обставинах.

Приємно було читати про успіх вистави УСС.

Агітую Полковника Морченко, щоби подав для Літописи де що з життя Кам'янецької школи.

Вітаю всіх з правдивою пошаною до Вас

В. Петрів

П.Т. Вельмишан. Пан Д-р І. Іванець ві Львові.

Юнак Трохим Останчук

У березні 1919 р. юнацька Житомирська, що почала своє формування кінцем січня, вже дісталася у бою лінії та мусила продовжувати науку під спів куль та гуркіт гармат.

Довелося навіть рушницю тримати вчитися під вогнем.

У березні 1919 р. наступала Волинська група військ УНР на Житомир, у складі якої окремою колоною на Пулин-Вільська-Житомир, наступала Житомирська юнацька школа, без гармат, що залишилися у головній колонії, та лише з 4-ма скорострілами Люїса наяв 50 стрілів на раз.

У с. Вільська зустрілась із 5 кінним російським полком імені Троцького, що був сформований зі самих фронтовиків, переважно підстаршин Російської кінноти, підтриманий 4-ма гарматами та декількома важкими кулеметами Максима та деякими автоматичними рушницями Шоша.

Легке авто озброєне кулеметом підпустила юнацька, що їхало як розвідка підпустила юнацька стежа на 125 кроків, та вогнем перебила всіх, що їхали а також декількох верховців, що їхали по при ному, але тим попередила решту полка що розвернувся та почав бій.

Далеко від перших хатин Вільської повз яких залягла перша юнацька розстрільна так кроків 900-1000 просякнута від ліска до гайка до гайка проїждять чвалом кінні групи, щоб охопити передові юнацькі розстрільні.

Ворожи гармати намагаються юнацькі розстрільні, водограями б'ють грамати, пливуть хмаринки прапелів, від ближнього гайочку чергами вигукує кулемет.

Начальник школи з полковником, що вивчає у школі теорію стрільня йдуть по розстрільні.

Полковник раз у раз нахиляється, лягає коло стріляючих юнаків, дає вказівки, нагадує теоретичні правила.

Коло ніг Начальника Школи, що роздивляється у далекогляда, юнак Трохим Останчук-18 річний хлопчик селянський син з с. Горошки стріляє раз у раз до якогось верховця, що не зважаючи на вогонь гарцює меж гайочками, мабуть якогось старшину, що керує охватом. Випустив п'ять набоїв, тагнеться рукою до набою лядушки й раптом бачить, що над ним стоїть Начальник школи.

У хлопця аж сльози на очах: " Пане Полковнику! та візьміть ось того чорта на мушку, а то я не вмію, а він певно з мене глузує! "

Підішовши, завідаючи стрільковим навчанням, лага коло Остапчука, вдяга на рушницю "ортоскона" пристрій для перевірки візірування на дальку/ і радість з третього стрілу тріклятий верховець падає на землю.

"Щілів таки! Слава!" аж підскакує Юнак, а над розстрільним швидко, швидко, зростаються з вибухами нові і нові хмаринки, порохить земля і чути зойки перших ранених.

Юнак Іван Кіута
березень 1919

Підтриманий вогнем гармат і важких кулеметів, вибив 5-й кінний імені Троцького полк вибив охотців із с. Рільська під Житомиром Житомирську сільсько-юнацьку школу.

Засмичене ще юнацтво, відстрілюючись з рушниць та 4-х "лівців", бо гармати залишилися в головних силах, на шосе що в 3 кілометрах на південь, відходить по просторому лану що тягнеться від села до гаю, що на бугрі, і хуторів по при нього.

Раз враз носьковські "фронтовики" 5-го кінного полку намагаються атакувати й раз у раз відбиті, бо замовкли їх гармати, певно змінюють позицію.

Нарешті відвизалися і влаштується юнацтво до нового бою у рівчаках попереду гаю та по хуторах. Штаб школи на краєчку гаю, керує влаштуваннями: бігають звязкові, бо телефонів годі в рухливому бою протягати.

Дорог відкриває знову ~~вогняний хитосць~~ гарматний вогонь і його рештки з виттям гупають кудись у гай, трошучи дерева, та шукаючи резервів, яких у школи давно не має. Гармати стоять на відкритій позиції бо не чекать відно віді з гармат же.

Юнак Іван Кіута, селянський син з с. Левкова з під самого Житомира, щойно прибіг ~~з доносенням~~ і струнко стоїть перед начальником школи, що читає доносення.

Раптом гранат викидає стовб землі на шляху перед штабом, хвиля, чорний дим та земля вкриває всіх штабовців, як підрізаний падає Юнак Кіута, тепла кров бризгає в обличчя, нога з чобітом летить кудись в халі і з зойком падається за бік, куди врізався уломок, осаул школи.

"Пане Полковнику! змініть місця бо вже пристрілялися!" кричить, намагаючись піднятися з кривавої калюхи Кіута, але новий вибух глушить його слова.

Дедусь зирнувшись під зісмилюючимся копієм відтягнути раненого в гай і так
сам заганувати кров, а ворог, збивши штаб навалився з гармат та кулеметів на
рострільні та змусив їх до нового відвороту.

До ночі, відбуваючи спроби кінних атак, та переходячи з позицій на пози-
цію, крок за кроком відходячи перед ворожею перевагою школа, відносячи своїх
ранених.

Кіута весь час казав: "та залишить мене, я-ж до бою не здатний", а лише пот-
руки відбірав." Таки довелося Його на одному з хуторів залишити, бо
перзнути від втрати крові та ослаб дуже.

І повернули школі її гарматний відділ, а на ранок вже відходити спін-
ковські кіннотчики, дарма намагались спробами атак затримати школу.
Мир знову в українських руках, а в одному зі шпиталів знайшли знаки Й
у, куди привезли Його вночі селяне, але вже не живого. Сестра жалібниця
бедала шволи лиса, писаного слабючою рукою:

"Товариши, юнацтво, мирю за Україну. Не довелося діждати щасття бути од-
ним з перших селянських старшин, щоб своїх за свою справу до бою вести.

Ви-ж доведить справу до кінця. дай Вам щастить селянські старшини!

Батьки та громаді перекажить, що наказ, чесно народові служити виконав."

Поховано Кіуту на цвинтарі при вулиці Вільської, тепер К. Лібкнехта.

До могили провожала Його ціла школа та чи мало з юнаків виконало Його
заповіт теж до кінця.

українські січові стрільці

ілюстраційний додаток до першого накладу

світлини старшин, підстаршин і стрільців УСС.

Містимо світлини деяких б. У. С. С., що мали їх змогу ви дістати та означити. Військові ступні подаємо такі, як їх бачимо на світлинах, хоча багато осіб досягнуло за час своєї служби в Українському Легіоні або в інших формаціях Українських Армій ступні вищі і чимало підстаршин і стрільців стали старшинами. Поруч прізвищ тих, що полягли або померли від ран чи недуг даємо: †, при тих, що були раз або більше ранені: о, при тих, що пропали без вісти: х.



† Стр. П. Банах



х Хор. І. Тучапський



† Сот. І. Косак



о Пор. О. Коберський



† Дес. М. Герасимович



о Хор. О. Волосянський



Пхор. П. Теодорович



† Сот. С.С. М. Загаєвич



Стр. Е. Банах



Чет. М. Гнатюк



† Стр. Данило Корін



† Віст. І. Чичилович



† Чет. І. Кравс



† Віст. Р. Луцик



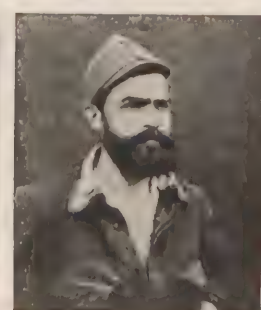
† Пхор. Ю. Назарак



Стр. М. Хархаліс



† Віст. С. Гураль



Пхор. Р. Леонтович



† Ст. дес. С. Марешко



Хор. С. Бріль



Пхор. Р. Лесик



Сан. хор. Р. Гаванський



Лік. пор. Др. К. Воєвідка



Лік. хор. Др. І. Рихло



Хор. І. Яремич



Пхор. Е. Гавалко



о Пхор. О. Дяків



о Пхор. Т. Витвицький



Ст. дес. С. Аліман



о Дес. Л. Стрільчук



Пхор. М. Елиїв



Хор. Г. Кубай



х Хор. Ю. Гоїв



† Віст. Др. Р. Ковшевич



Віст. О. Бандера



Віст. Л. Чубатий



Віст. К. Третяк



† Пхор. Л. Гринішак



о Віст. І. Старчук



† Стр. Ю. Домянчук



Дес. В. Демчишин



Пхор. Прибильський



† Пхор. А. Жила



† Віст. В. Соловчук



Пхор. І. Біляч



Віст. В. Ратич



Хор. С. Николайко



Чет. С. Ріпецький



Пхор. В. Мицик



Хор. М. Меркун



х Дес. П. Микита



о Хор. І. Коцур



Дес. Г. Петрійчук



Пхор. Б. Бородайко



Хор. З. Яворський



Пхор. В. Гук



Віст. І. Гоїв



Пхор. К. Коник



Хор. М. Арсенюк



Дес. С. Зінкович



Ст. дес. Я. Насс



Хор. Прокопів



Віст. М. Нижанківський



Пхор. А. Калина



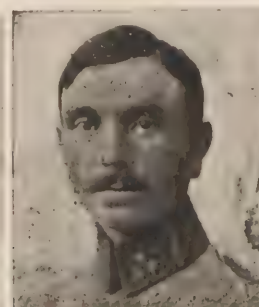
Пхор. К. Бородайко



† Пхор. М. Рачинський



Віст. Ю. Герус



Дес. Л. Коник



Віст. В. М. Березовський



Дес. В. Ганківський



† Стр. О. Стець



Пхор. І. Боберський



Дес. І. Сембай



† Дес. Гайманович



Пхор. І. Поритко



Дес. О. Демчук



† Стр. О. Гачкевич



Пор. Гр. Микитей



Віст. А. Дуфанець



Дес. П. Олишко



† Віст. М. Савчук



о Дес. Я. Грех



Стр. І. Подюк



Пхор. І. Федів



† Стр. О. Сасвич



Стр. Я. Головчак



Віст. В. Гіряк



о Чет. Ф. Бобків



† Пхор. Т. В. Банах



Пхор. Ю. Гарасимів



Стр. Д. Пеленський



Пхор. Д. Бочан



Віст. В. Баб'як



† Віст. Р. Розумович



Дес. В. Крилишин



Віст. В. Коваль



Стр. О. Гадус



Стр. І. Стахура



Стр. М. Махун



Дес. Я. Крушельницький



Чет. Ж. Олексин



† Дес. А. Ковалишин



Чет. В. Струць



о Пхор. В. Кривоус



Стр. О. В. Красновський



Дес. В. Браташ



Стр. В. Заклинський



Ст. стр. Р. Лучечко



† Стр. Л. Сікорський



Віст. М. Островерха



х Пхор. М. Світлик



Дес. А. Савула



о Стр. М. Вовчук



† Віст. О. Дацив



Дес. Я. Вітошинський



Пхор. А. Мондляр



† Пхор. Л. Нестор



хо Пхор. В. Починок



† Віст. П. Атаманюк



Віст. В. Костинюк



Хор. О. Мінів, хор. Р. Купчинський, † пхор. Р. Ставничий, пхор. Л. Розенберг-Чорний, пхор. Починок, ст. дес. І. Особа і дес. С. Мацькевич.



Стр. І. Ярицький.



Стр. І. Дирда.



Ст. стр. І. Скічнів.



Чет. Ю. Рабій.



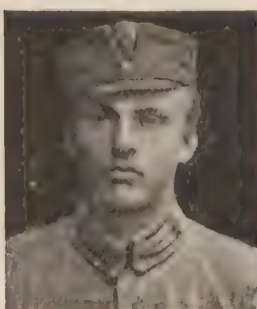
о Хор. І. Полянський



Стр. В. Неделко.



Стр. Р. Лопатинський.



Стр. М. Прокипюк.



Стр. Б. Заклинський.



Пхор. І. Романенчук.



о Стр. Г. Пура



Віст. В. Камецький.



Віст. Т. Яцура.



Віст. В. Оробець.



Стр. В. С. Левицький.



† Стр. Р. Скварко.



х Віст. О. Гузар.



Пхор. Я. Гузар.



Група УСС. зі села Улашківці (пов. Чортків).



† Хор. П. Семирозум.



х Пхор. З. Нестайко.



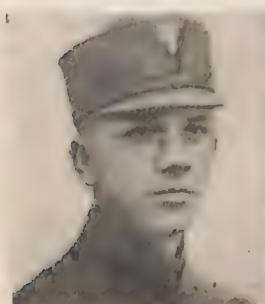
† Чет. Ю. Нестайко.



Стр. Д. Яцушко.



Стр. А. Дівнич.



Дес. М. Янович.



Пхор. І. Турянський.



Пор. В. Стафінян.



Пхор. М. Шипайло.



Дес. М. Ферлей.



Чет. У.Н.Р. М. Петруняк.



Ст. дес. Д. Коржинський.



† Пхор. С. Терлецький.



† Віст. С. Сміх.



† Пхор. Ф. Федорчак.



Пхор. В. Федишин.



Пхор. Є. Якимів.



Стр. О. Селянський.



† Дес. В. Соломчак.



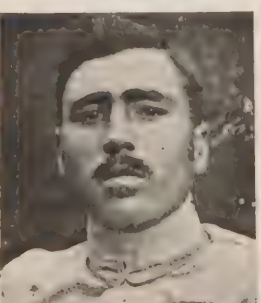
х Віст. Пелех.



Стр. І. Мельник.



Дес. М. Михайлів.



Ст. дес. І. Орущак.



† Стр. А. Гофрик.



Віст. Р. Зелений.



Стр. І. Кандяк.



Хор. СС. П. Перегінєць.



Пор. СС. О. Грабар.



† Ст. дес. Т. Янів.



о Дес. Л. Лісевич.



Ст. дес. А. Кігічак.



† Віст. О. Рейтарівський.



Пхор. В. Черевко.



Хор. В. Тисяк.



Хор. М. Чучман.



† Віст. Г. І. Матіяш.



† Стр. П. Завадович.



† Стр. О. Мисак.



Віст. Д. Гречанівський.



Стр. П. Савдин.



х Стр. І. Іванчук.



† Віст. Т. Іванчук.



Сан. чет. Р. Сліпий.



Стр. Ю. Бучовський.



† Стр. Ф. Бей.



† Стр. М. Чужновський.



Стр. Т. Пявко.



† Пхор. М. Миджин.



Стр. І. Чаповський.



Стр. В. Ковальський.



о Віст. М. Грабовський.



о Ст. дес. В. Вовчак.



Пхор. В. Пилипук.



Віст. А. Симчин.



Віст. М. Орлевич.



Ст. стр. І. Озірінець.



х Віст. І. Градісвський.



Дес. П. Мернун.



Віст. Т. Врецьона.



о Стр. М. Коцко.



† Стр. Д. Давидів.



Стр. Г. Пришляк.



о Дес. А. Каправий.



† Стр. О. Заклинський.



о Стр. Г. Проців.



Стр. Н. Кіящук.



Віст. П. Сагайдачний.



† Стр. С. О. Рибчук.



Стр. М. Галушка.



Стр. Н. Сеньків.



Віст. В. Вовк.



о Дес. В. Назаревич.



Віст. П. Скочиліс.



о Стр. М. Маркевич.



Стр. К. Єзерський.



Пор. Е. Коник.



Ст. стр. І. Любусько.



† Дес. В. Кернач.



Стр. Костинюк.



Стр. Л. Наконечний.



† Стр. Р. Зорій.



Віст. В. Цимбалістий.



Пхор. В. Підсонський.



Стр. В. Капустяк.



Пхор. П. Стратійчук



Пхор. С. Чепелівський.



Віст. Др. Г. Стецюк.



Хор. Л. Курдяк.



Ст. стр. В. Тарнавський



Віст. Цимбрила.



Віст. П. Сиротюк.



Стр. Д. Грицків.



Стр. М. Бей.



Віст. І. Максимюк.



Віст. І. Озарків.



Віст. І. Мурин.



Ст. стр. П. Людкевич.



о Бунч. Н. Урбанович.



Віст. І. Чайка.



Стр. І. Микула.



Дес. М. Онуфрик.



Дес. Д. Джулинський.



Стр. П. Якубовський.



Стр. Л. Білик.



Стр. М. Габлінський.



Стр. В. Хандій.



о Віст. Н. Савчин.



Стр. О. Підвисоцька.



Ст. дес. Р. Василик.



Підх. І. Ганчарик.



† Стр. Л. Мікош.



Дес. О. Білінський.



† Стр. Д. Бандура.



† Віст. З. І. Вірстюк.



Стр. Д. Олійник.



Ст. дес. А. Маланяк.



Віст. М. Соловій.



Дес. М. Хомінський.



Стр. І. Ткач.



Стр. Сохоцький.



Віст. М. Грамяк.



Дес. С. Бужанко.



о Дес. Г. Бандурка.



Віст. В. М. Березовський.



о Дес. В. Саламаха.



Стр. М. Дмитрішин.



Стр. С. Ласійчук.



† Чет. В. Дзюбак.



Стр. І. Мицкан.



Стр. Ф. Павлюк.



о Дес. Ю. Гарбуз.



Стр. В. Флюнт.



Стр. Р. Вірстюк.



Ст. дес. Д. Борис.



о Стр. А. Залужний.



о Стр. Г. Теслюк.



Віст. М. Кошак.



Бунч. Козуляк.



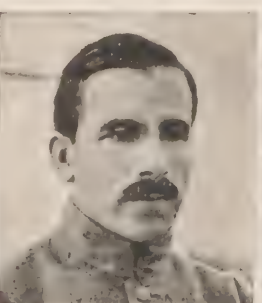
Стр. С. Хомяк.



Стр. Г. Тебінка.



Пхор. Е. Кобилянський.



Пхор. І. Романків.



Хор. Ст. Булак.



† Віст. В. Фединський.



Пхор. Д. Вахнянин.



Стр. О. Рибіцький.



Ст. стр. І. Огриско.



Дес. Турянський.



Віст. Е. Строкон.



Віст. О. Губаль.



Стр. В. Довбенюк.



Стр. І. Потикевич.



†Ст. стр. Л. Карпюк.



Віст. І. Кіндрат, стр. М. Кіндрат, стр. М. Босира.



Дес. І. Власійчук.



о Стр. О. Юзьків.



о Стр. І. Васильківський.



Віст. О. Левицький.



† Ст. ст. І. Грицак.



Стр. М. Химка.



Стр. Е. Домарадський.



Дес. В. Папіжєвський.



Стр. В. Домарадський.



Стр. П. Данилишин.



Стр. М. Якубівський.



Стр. І. Маєвський.



Стр. О. Галібей.



Стр. С. Перчинський.



† Пхор. В. Лучинський.



Віст. Г. Негра.



† Хор. С.С. В. Грицьків.



о Ст. дес. І. Мороз.



† Стр. Л. Савойка.



† Стр. У.Н.Р. В. Килиман.



Дес. В. Паньків.



Пхор. Ю. Шепарович.



Чет. С. Федак.



† Ст. стр. М. Яворський.



† Пхор. В. Тарнавський.



Хор. М. Будорович.



Стр. П. Мудрий.



Чет. І. Желіско.



Чет. В. Я. Лятишевський.



Дес. М. Данилюк.



Чет. С.С. І. Пак.



Чет. О. Бабяк.



† Хор. Н. М. Банах.



Хор. М. Королюк.



Хор. В. Моклович.



Стр. О. Ишаневич.



† Ст. стр. В. Саврій.



† Дес. І. Микитей.



Пхор. А. Дідик.



Дес. М. Кіящук.



Ст. дес. М. Дунай.



о Чет. М. Могильняк.



Пор. У.Н.Р. Д. Костин.



Дес. М. Походюк.



Чет. У.Н.Р. І. Стасів.



Пхор. В. Онуфрик.



† Ст. стр. С. Онуфрик.



Стр. Ст. Онуфрик.



Ст. стр. І. Горячка.



Віст. Л. Луців.



† Стр. Л. Коновал.



Б. Яхно.



† Чет. Н. Петрів.



† Пор. У.Н.Р. М. Благий.



† Віст. М. Яшан.



Стр. Е. Демянчук.



Ст. стр. І. Стахів.



о Віст. І. Стефанців.



Віст. С. Лісовець.



Дес. О. Бей.



† Віст. Біленький.



† Стр. О. Мушій.



Стр. Ф. Протоцький.



† Віст. С. Блаженко.



Ст. дес. Г. Романків.



Дес. Павлюх.



Пхор. В. Мосора.



Стр. Б. Луцик.



Стр. П. Черкалюк.



† Пхор. Е. К. Лятишевський.



Віст. М. Ясіновський.



† Пхор. М. Яценевич.



о Пхор. П. Береза.



Дес. П. Самотюк.



Стр. І. Семенюк.



Хор. М. Федюк.



Хор. Т. Строкон.



Хор. М. Левицький.



о Чет. І. Гнатиша.



Пхор. С. Прідуи.



Стр. О. Паславський.



Віст. Я. Шавала.



Дес. О. Гіряк.



Стр. О. Мороз.



Віст. В. Клапоуцан.



Віст. Т. Давидович.



Хор. О. Котик-Степаніч.



Ст. дес. М. Лещій.



Пхор. І. Мойсей.



† Віст. і. Борис.



Віст. М. Шепетюк.



Стр. О. Ярицький.



Стр. К. Ільків.



Стр. М. Плешкан.



Пор. У.Н.Р. П. Вівчарик.



Віст. Я. Проць.



† Ст. стр. В. Голіян.



Стр. В. Соломка.



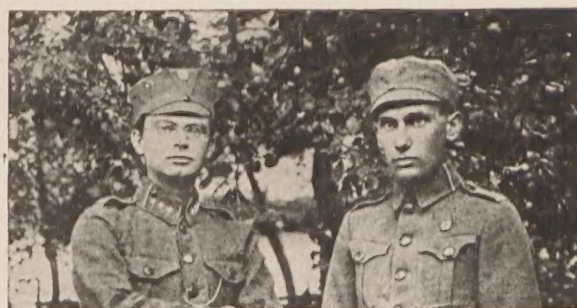
Віст. Г. Борис.



Пхор. Г. Пачеха.



Стоять: —, † стр. О. Легенький, стр. А. Леонтович;
сидять: віст. О. Кухтин, дес. І. Корут.



Дес. Л. Смулка.

Стр. І. Вербяний.



Хор. У.Н.Р. Я. Воютицький.



Дес. В. Федиш.



Дес. Ф. Штик.



Чет. І. Скоропада.



Дес. В. Вітошинський.



о Віст. М. Федюк.



Хор. Б. Томяк.



Чет. О. Сєцінський.



Дес. В. Стельмах.



Чет. І. Корут.



Дес. С. Ціхоцький.



Ст. дес. Н. Омелянчук.



Стр. Смачило.



Хор. Г. Дмитрів.



Стр. М. Островський.



Пхор. Ст. Волинець.



Хор. М. Стек.



Хор. У.Н.Р. О. Гусак.



† Стр. В. Білинський.



Пхор. І. Ступницький.



Пхор. В. Гриневич.



Б. хор. УСС. П. Ткачук.



Ст. стр. М. Чолій.



Б. хор. УСС. Д. Яворський.



Б. пхор. Я. Сіманович.



Чет. У. Н. Р. Д. Угринчук.



Дес. С. Хабурський.



Пхор. Б. Кузьма.



Віст. І. Баранюк.



Стр. П. Панас.



† Хор. О. Українець.



Чет. У. Н. Р. О. Квасниця.



Група колишніх вояків У. С. С. і У. Г. А. з Тишківця, пов. Городенка.



